

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23.2.2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Čeplové a přísedících Mgr. Magdaleny Kloudové a Jozefa Niemce , **t a k t o :**

obžalovaní

Petr J.,

nar. xxxxx v xxxxx, okr. xxxxx trvale bytem xxxxx, xxxxx, OSVČ xxxxx,

Jaroslav K.,

nar. xxxxx ve xxxxx, okr. xxxxx, trvale bytem xxxxx, xxxxx, adresa pro doručování xxxxx, xxxxx, zaměstnán xxxxx, xxxxx, xxxxx

Vladimir L.,

nar. xxxxx v xxxxx, xxxxx, státní příslušnost RUS, trvale bytem xxxxx,xxxxxx, xxxxx,xxxxxx,xxxxxx

Karel V.,

nar. xxxxx, okr. xxxxx, trvale bytem xxxxx, xxxxx, xxxxx, zaměstnán xxxxx, xxxxxx, xxxxx, doručování – do zaměstnání,

jsou vinni, že

obžalovaný Jaroslav K. na základě plné moci udělené dne 21. dubna 2011 společností PNT Bohemia s.r.o., IČ 26150131, se sídlem Sokolská 1497, 120 00 Praha 2 (dál jen PNT),

zastoupené jednatelem obžal. Vladimírem L., podal společně s níže uvedenými doklady dne 21. dubna 2011 u Ministerstva průmyslu a obchodu ČR v Praze Sekce fondu EU, výzkumu a vývoje, Na Františku 32, Praha 1 jménem společnosti PNT žádost o dotaci na projekt „Vytvoření výrobních prostor rekonstrukcí objektů pro společnost PNT s.r.o.“, jehož účelem bylo propojení tří objektů, které se nacházejí na parcele 275, 276, 277 v katastru obce Studeněves, okr. Kladno, list vlastnictví číslo 37, ve vlastnictví společnosti PNT, v jednu moderní výrobní halu, která měla být využívána pro výrobu stavebních izolačních panelů vlastního inovativního produktu, součástí této žádosti byl rozpočet v celkové výši způsobilých výdajů ve výši 28.687.086 Kč, nezpůsobilé výdaje měly tvořit částku 5.737.418 Kč, přičemž požadovaná dotace byla ve výši 60% celkových výdajů tj. 17.100.000 Kč, a protože jednou z podmínek poskytnutí dotace bylo doložení zajištění prvotního financování projektu, k žádosti o dotaci byla doložena smlouva o půjčce s datem 15.02.2011 uzavřená mezi věřitelem Bertura, a.s., IČ 27151646, se sídlem Proutěná 375, 149 00 Praha 4 (dále jen Bertura) podepsaná jejím jednatelem Ing. Radoslavem N. a dlužníkem PNT podepsaná jejím jednatelem obžal. Vladimírem L. na částku 18.500.000 Kč, a to i přesto, že tato smlouva byla vypovězena již dne 16.2.2011 Dodatkem č. 1 citované smlouvy, k žádosti o dotaci byla předložena i „Zprávu z výběrového řízení“ ze dne 30.3.2011, ve které bylo uvedeno, že vítěznou nabídkou se stala nabídka uchazeče č. 1 – Herstav spol. s r.o., (dále jen Herstav), IČ 49905775, se sídlem Praha 4 – Michle, Michelská 60, 141 00 a cena vítězné nabídky je 28.687.086 Kč bez DPH, ačkoliv obžalovaní věděli, že regulérní výběrové řízení ve skutečnosti neproběhlo a některé materiály nezbytné k uskutečnění výběrového řízení vznikly až po datu 13.4.2011 a dále jako součást žádosti o dotaci byla doložena Smlouvu o dílo ze dne 11.04.2011 uzavřená mezi společnostmi Herstav, zastoupenou jednatelem obžal. K. V. a PNT, zastoupenou obžal. Jar. K., s názvem díla „Přístavba výrobních prostor“ – stavební úpravy a přístavba výrobních prostor společnosti PNT Bohemia s místem plnění Studeněves 13, 274 80 Tuřany u Slaného, v níž cena díla byla stanovena částkou 28 687 086 Kč bez DPH s termínem zahájení stavby v červnu 2011 a termínem dokončení 30.10.2012, ačkoliv už v té době obžalovaní věděli, že společnost Herstav dílo neprovede ani prostřednictvím svých subdodavatelů a stavební dílo provede jiná společnost a na základě těchto nepravdivých podkladů dne 2. srpna 2011 Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR, Sekce fondu EU vydalo Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. 2313-11/5.3NM02-698/11/08200 v rámci Operačního programu Podnikání a inovace (OPPI), kterým byl projekt uznán za přijatelný a způsobilý k poskytnutí dotace a byla poskytnuta dotace v souladu s předloženou žádostí o dotaci a Podmínkami poskytnutí dotace a to ve výši maximálně 60% způsobilých výdajů projektů, přičemž absolutní částka mohla činit nejvýše 14.535.000 Kč, tj. 85% ze strukturálních fondů EU a 2.565.000 Kč, tj. 15 % ze státního rozpočtu ČR (tj. celkem 17 100 000 Kč) a ve dnech 11. července 2013 a 12. července 2013 provedlo Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR, Sekce fondu EU kontrolu u příjemce dotace na místě stavby, při které bylo zjištěno, že projekt byl zahájen dne 21. června 2010 a ukončen dne 14. května 2013, v průběhu kontroly dne 11. července 2013 jednatel společnosti PNT obžal. Vladimír L. předložil doklady, které již předtím zajistil obžal. Jaroslav K. a které měly dokládat uskutečněné výběrové řízení, jehož vítězem byla dne 30.3.2011 vybrána společnost Herstav, ačkoli dokumenty nezbytné pro toto výběrové řízení podepsal jednatel společnosti Herstav obžal. K. V. až po datu 13.4.2011, dále obžal. Vladimír L. předložil při kontrole faktury spol. Herstav obstarané obžal. Jaroslavem K., které měly dokladovat provedení stavebního díla, přičemž obžalovaní věděli, že společnost Herstav toto stavební dílo neprovedla ani prostřednictvím svého subdodavatele, tj. společnosti Suppress CZ sro, IČ 27071677 (dále jen Suppress), a při kontrole obžalovaný zatajil, že na tomto stavebním díle se podílela společnost chilli slovakia, IČ 35937971 SK, se sídlem Medziháj 6, 817 01 Trnava (dále jen Chilli), se kterou za společnost PNT podepsal obžal. K. dne 12.4.2012 obsahově i graficky naprosto totožnou smlouvu jako byla smlouva mezi

Herstav a PNT ze dne 11.4.2011 s jediným rozdílem, že celková cena stavby v ní byla vyčíslena částkou ve výši pouze 9.684.086.- Kč bez DPH a termín zahájení díla byl stanoven na květen 2012, a obžal. V. L. se shodnou firmou podepsal navíc dne 3. září 2012 smlouvu o dílo č. 12090308 bez uvedení ceny díla s názvem „Stavební práce na výstavbě a rekonstrukci areálu PNT Bohemia“, součástí při kontrole předkládaných materiálů, které měly sloužit jako podklady k čerpání dotace a měly dokládat splnění podmínek pro čerpání této dotace, byly faktury, které vytvořil obžal. Jaroslav K. společně s obžal. Karlem V. a obžal. Petrem J. a které tvořily ucelený fakturační řetězec, jehož účelem bylo předstírat reálný platební styk a dodání služeb mezi investorem a dodavatelem, ve kterém bylo fakturováno v řetězci: z účtu firmy SUPPRESS CZ s.r.o. v likvidaci, IČ 27071677, se sídlem Jeremiášova 870, 155 00 Praha 5 (dále jen SUPPRESS CZ) na účet společnosti Herstav a z jejího účtu na účet společnosti PNT Bohemia, přičemž finanční styk probíhal obráceně v tomto řetězci, neboť peníze získané společností PNT z úvěru od Peněžního domu, spořitelního družstva převedla společnost PNT na účet společnosti Herstav, od ní byly v celkové výši 8 779 001 Kč převedeny na účet společnosti SUPPRESS CZ a z tohoto účtu byla převedena částka 2 764 000 Kč na účet společnosti Staspo Bratislava, spol. s r.o. a částka 5 983 000 Kč na účet společnosti Arching Group Plus spol. s r.o., IČ 27531112, se sídlem Kubelíkova 1224/42, 130 00 Praha 3 (dále jen Arching), odkud byla v hotovosti vybrána částka 2 674 000 Kč a částka 4 139 000 byla 2. a 8.12.2011 převedena zpět na společnost PNT, která ji spolu s dalšími finančními prostředky v celkové výši 8 779 001 Kč převedla na účet společnosti Herstav, na niž převedla i finanční prostředky vyplacené jako vratka DPH ve výši 4 909 390 Kč, přičemž spol. PNT v období od 26.3.2012 do 25.4.2012 ze svého účtu na účet společnosti Herstav převedla částku celkem 18 111 617 Kč, odkud pak bylo převáděno celkem 18 914 543 Kč ve prospěch společnosti Suppress CZ, která je v celkové výši 11 978 126 Kč průběžně převáděla ve prospěch společnosti Losser s.r.o., IČ 26300702, se sídlem Jaselská 193, 602 00 Brno (dále jen Losser), která je převedla zpět na účet společnosti PNT z titulu půjčky 11 130 000 ve prospěch společnosti PNT, přičemž společnosti Staspo, Looser ani Arching nebyly subdodavateli společnosti Herstav nebo Supress CZ, řetězec fakturace mezi společnostmi Suppres CZ- Herstav- PNT měl dokládat provádění stavebních prací mezi těmito společnostmi a fakturaci za uskutečněné plnění, do tohoto řetězce obžalovaný Petr J. zapojil obžal. Karla V., jako jednatele společnosti Herstav, který za tímto účelem přijímal faktury od společnosti SUPPRESS CZ, týkající se zhotovení díla a ty navýšené o 1% fakturoval na příjemce dotace společnost PNT, ačkoli věděl, že se firma Herstav na zakázce pro PNT žádným způsobem nepodílela a dál přeposílal platby z faktur obdržených od společnosti PNT ponížené o 1%, což byla jeho finanční odměna za toto zapojení do fakturačního řetězce, na účet společnosti SUPPRESS CZ, stejným způsobem zapojil obžal. Jaroslav K. do fakturačního řetězce firem obžal. Petra J., který jako jednatel společnosti SUPPRESS CZ fakturoval na společnost Herstav, ačkoliv věděl, že společnost Herstav se na dodání díla nepodílí a společnost SUPPRESS jí žádné plnění nedodala a platby od společnosti Herstav posílal na účty společností Arching a Losser, které je vrátily na účet PNT, k němuž měl dispoziční právo pouze obžal. L., přičemž na základě těchto nepravdivých podkladů a proto, že kontrola byla uzavřena bez zjištěných nedostatků byla k žádosti PNT Bohemia (ze dne 11.7.2013) dne **22.7.2013** na účet spol. PNT Bohemia vyplacena dotace ve výši 17 100 000.- Kč, tyto výdaje byly certifikovány a s ohledem na zásadu presumpce nevinny vykázány a odeslány EK dne **20.12.2013**, refundace EU podílu ze strany PCO do předfinancující kapitoly MPO proběhla dne 24.6.2015,

tedy:**obžal. Petr J.**

jednak umožnil jinému, aby v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje a takovým činem způsobil značnou škodu,

jednak umožnil jinému, aby předložil nepravdivé doklady, týkající se výdajů z rozpočtů spravovaných Evropskou unií a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

obžal. Jaroslav K.

jednak umožnil jinému, aby v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje a takovým činem způsobil značnou škodu,

jednak umožnil jinému, aby předložil nepravdivé doklady, týkající se výdajů z rozpočtů spravovaných Evropskou unií a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

obžal. Vladimír L.

jednak v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje a takovým činem způsobil značnou škodu,

jednak předložil nepravdivé doklady, týkající se výdajů z rozpočtů spravovaných Evropskou unií a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

obžal. Karel V.

jednak umožnil jinému, aby v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje a takovým činem způsobil značnou škodu,

jednak umožnil jinému, aby předložil nepravdivé doklady, týkající se výdajů z rozpočtů spravovaných Evropskou unií a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

čímž spáchali**obžal. Petr J.**

jednak pomoc ke zločinu dotačního podvodu dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku,

jednak pomoc ke zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ,

obžal. Jaroslav K.

jednak pomoc ke zločinu dotačního podvodu dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku,

jednak pomoc ke zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku,

obžal. Vladimír L.

jednak zločin dotačního podvodu dle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku,

jednak zločin poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku,

obžal. Karel V.

jednak pomoc ke zločinu dotačního podvodu dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku,
jednak pomoc ke zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle §24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku,

za což se odsuzují:

obžalovaný Karel V.

Podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti (5) let.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s dozorem.

obžalovaný Petr J.

Podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti let a šesti měsíců (5,5 let).

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Podle § 73 odst. 1,3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá na dobu dvou (2) let trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti.

obžalovaný Jaroslav K.

Podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti (6) let.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s dozorem.

obžalovaný Vladimír L.

Podle ustanovení § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti (6) let.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá na dobu tří (3) let trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit Ministerstvu obchodu a průmyslu ČR, se sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1, IČ : 47609109, škodu v celkové výši 17 100 000.- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených u hlavního líčení a po jejich vyhodnocení podle § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl Městský soud v Praze k následujícím skutkovým zjištěním a závěrům:

Obžalovaný L. je od roku 2005 jednatelem a majitelem společnosti PNT, v roce 2008 se seznámil s obžalovaným K., kterého seznámil se svým záměrem zrekonstruovat areál PNT Bohemia, s.r.o. v katastru obce Studeněves, obžalovaný K., který byl obžalovaným L. ve spol. PNT zaměstnáván, zhruba v roce 2010 přišel s návrhem, že v souvislosti s plánovanou rekonstrukcí areálu je možno požádat o dotaci, s čímž spoluobžalovaný souhlasil. K tomu obžalovaného K. vybavil plnou mocí. Obžalovaný K. převážnou část realizace tr. činnosti popsané ve výroku tohoto rozsudku zajistil sám, při některých úkonech nezbytně musel být přítomen i obžalovaný L., obžal. L. se v průběhu realizace tr. činnosti k zajištění jejího zdárného konce seznámil i s dalšími spoluobžalovanými.

Obžal. L. od počátku do konce vědomost o tom, že by spáchal tr. činnost popíral, obžal. K. aj., byť v průběhu přípravného řízení ani hlavního líčení k věci nevypovídali, proti usnesení o sdělení obvinění podali stížnost, obžalovaný V. jako jediný, byť se necítí sám vinen, určité kroky související s realizací tr. činnosti v přípravném řízení i před soudem objasnil, čímž spoluobžalované usvědčil.

Konkrétně **obžal. Vladimír L.** v přípravném řízení k jednání, které je mu kladeno za vinu uvedl, že rekonstrukce předmětných prostor společnosti PNT Bohemia nebyl jeho vlastní nápad, nýbrž Jaroslava K., který někdy v průběhu roku 2010 mu byl doporučen partnerskou stavební společností a následně ho přesvědčil, že má stavbařské kvality a schopnosti ve věci zařizování stavby, zařízení dotace atd. On sám se o tuto věc nějak zvláště nezajímal, až po nějaké době mu K. sdělil, že prošli prvním kolem, celá záležitost vypadá slibně a že dotační titul dostanou, což se následně i stalo. Rovněž tak slíbil, že veškerý průběh rekonstrukce a s tím spojené otázky financování, dodavatele atd., všechno zařídí, neboť obžal. L. neměl čas se tímto zabývat. Z tohoto důvodu také s K. podepsal mandátní smlouvu a plné mocí. Stavba a rekonstrukce byla ukončena podepsáním předávacího protokolu v roce 2013, přičemž v té době už obžal. Jaroslav K. přestal ve společnosti fungovat, domnívá se, že ho o to obžal. K. sám požádal. K předloženým listinám, které tvoří součást žádosti o poskytnutí dotace, uvedl, že u některých podpisů vypadá jako jeho, ale už si nepamatuje, jestli tyto listiny skutečně podepsal, jména uváděných společností mu nic neříkají, jednatele nezná, nejednal s nimi. To se týká předloženého originálu smlouvy o půjčce, prohlášení jednatele o čerpání půjčky, kopie předávacího protokolu s datem 29. 10. 2012 a originál smlouvy o dílo č. 12090308 mezi objednatelům PNT Bohemia s.r.o. a zhotovitelem Chili Slovakia s.r.o. K předloženým fakturám uvedl, že tyto byly hrazeny v hotovosti (Chili Slovakia s.r.o., na částku 8.597.136 Kč). Co se týče obstarání potřebných dokladů předaných při kontrole Ministerstvem průmyslu a obchodu uváděl, že tyto doklady mu poskytl obžal. Karel V. ze společnosti Herstav s.r.o. O průběh stavby, rekonstrukce se samozřejmě zajímal u obžal. Jaroslava K., podle jeho odpovědí byl spokojený s průběhem prací, vše běželo podle plánu.

V hlavním líčení obžal. L. na své nevině setrval, v úvodu své výpovědi popsal svoje osobní a finanční poměry, k věci uvedl, že v r. 2010 za ním přišel obžal. K. s nápadem, že L. plánovaná rekonstrukce areálu je možná, je možno požádat o dotační titul, existuje na to dotační program. Ačkoliv byl k nápadu K. spoluobžalovaný zpočátku skeptický, nakonec na

nápad K. přistoupil, asi po půl roce mu K. oznámil, že úspěšně prošli schvalovacím řízením, a proto se dohodli, že celou rekonstrukci zajistí obžal. K. a dohodli se na způsobu fungování. Obžal. K. v areálu přes týden bydlel, což pro spoluobžalovaného mělo velkou výhodu a rekonstrukci se sám věnovat nemusel. Obžalovaný K. zajistil vše, co slíbil, včetně financování výstavby. Na přelomu roku 2012 a počátku roku 2013 mu K. oznámil, že má nějaké osobní problémy a nebude se moci dále projektu věnovat podle původní dohody. Proto se obžal. L. sám musel začít věnovat rekonstrukci. Od této doby se datuje jeho spolupráce se spol. Chili, která byla zastoupená panem M. S dalším obžalovaným, a sice jednatelem společnosti Herstav Karlem V. se obžalovaný poprvé sešel v květnu 2013, jednali spolu 15 – 20 minut a on mu předal nutné doklady, které obžalovaný L. potřeboval pro závěrečnou kontrolu komise MPO, předtím než rozhodne, zda vyhoví žádosti o uvolnění peněz. Pokud jde společnost Bertura, s tou PNT nikdy nejednala, obžalovaný se žádným zástupcem společnosti Bertura telefonicky ani osobně nejednal. Je sice možné, že byla podepsána smlouva uváděná ve výroku rozsudku, ovšem ta byla vypovězena a rozhodnutí o poskytnutí dotace je až ze srpna 2011, tedy až čtyři měsíce po vypovězení této smlouvy. K tomu soud dodává (jak bude i níže uvedeno), že tato argumentace obžalovaného je nelogická a naprosto bezpředmětná, když to byl obžalovaný, který podepisoval jak registrační, tak plnou žádost, přičemž již v první žádosti bylo nutno uvést způsob financování, které mělo být zajištěno právě finančními prostředky zapůjčenými společnostmi Bertura. Dále obžalovaný k financování uvedl, že stavbu zafinancoval sám, není tedy pravda to, co tvrdí obžaloba, že financování bylo zajištěno fiktivní smlouvou, k čemuž nutno opět oponovat tím, že pak není zřejmé, proč vůbec obžalovaný v žádosti o poskytnutí dotace, to je ke splnění nezbytné podmínky uvedení zdroje financování stavby, neuvedl, že rekonstrukci bude financovat z vlastních zdrojů, nýbrž přiložil smlouvu o půjčce uzavřenou se spol. Bertura. Co se týče spoluobžalovaného V., s tím se seznámil až po dokončení stavby, byť je pravda, že s vítězem výběrového řízení, tj. se spol. Herstav, podepsal smlouvu, ovšem pouze dálkově, podpis druhé strany obstarával spoluobžalovaný K., tudíž obžalovaného V. v té době neznal. S obžalovaným V. přišel do styku až předtím, než proběhla závěrečná kontrola areálu ze strany MPO, neboť potřeboval doložit doklady (seznam nutných dokladů žadateli MPO před kontrolou poskytl) a jelikož K. již byl nekontaktní, musel obžalovaný tyto doklady obstarat přes spoluobžalovaného V. Rozhodně nepředkládal komisi MPO podklady, o kterých věděl, že nejsou pravdivé, toto tvrzení nebylo dle obžalovaného ničím podloženo, ostatně obžalovaný se celého průběhu kontroly nezúčastnil, figuroval pouze na počátku, kdy předložil požadované doklady a na konci, kdy podepsal zprávu z provedené kontroly (což koresponduje listinnému materiálu ve spise založenému). Nápad na rekonstrukci byl obžal. L., K. přišel s tím, že by bylo možno požádat o dotaci na rekonstrukci.

Obžalovaný se snažil soudu vysvětlit, že vše probíhalo v podmínkách žádosti o dotaci, tedy v podmínkách nastavených MPO, a pokud jde o účast firmy Chili na rekonstrukci, ta byla pouze okrajová, spolupráce s ní byla nasmlouvána v letech 2012 – 2013 a tato firma vykonala práce, které nejsou přímo s objektem spojeny, rekonstrukci neprováděla, práce na rekonstrukci prováděla až na konci rekonstrukce. To proto, že bylo třeba nějaké práce reklamovat, ovšem v jakém objemu a o jaké reklamace šlo, obžalovaný neví. K dotazu, proč nebylo reklamováno u dodavatele, obžalovaný opět nelogicky uvedl, že reklamovat u dodavatele nebyl čas. Není zřejmé, proč toto obžalovaný tvrdí, neboť pokud bylo nutno nějaké dílo opravit, pak zabere stejný čas provádění této práce ze strany jakéhokoliv dodavatele. Nadto faktury založené v přílohovém spise hovoří o objemu prací za necelých 10 mil. Kč, tudíž je nutno si položit otázku, proč obžal. L. dobrovolně odpustil 10 mil. Kč firmě, která za stavbu byla odpovědná, a naopak sám ze svého tytéž prostředky vydal pro firmu, která rekonstrukci vůbec provádět neměla. Nadto celá tato obhajoba obžalovaného i další

obsáhlé tvrzení, které obžal. L. v této souvislosti před soudem uvedl (viz protokol z hlavního líčení str. 7 – 9) je ryze účelové, neboť v přílohovém spise jsou založeny dvě smlouvy spol. PNT se spol. Chili, obě z roku roku 2012, přičemž jde v obou případech o smlouvy s originálními podpisy účastníků smluv. První smlouvu podepsal za PNT obžal. K. a nese datum 11.4.2012 a z jejího obsahu a zejména z úpravy je zřejmé, že s výjimkou ceny zakázky a termínu zahájení stavby pochází co do obsahu, použití typu písma a grafické úpravy ze stejného počítače jako byla vytvořena smlouva mezi spol. PNT, rovněž zastoupené tehdy obžal. K. a spol. Herstav, zastoupené obžal. V. Je tedy zřejmé, že obě smlouvy byly vytvořeny na jednom PC a že jde o smlouvy „přes kopírák“, které se liší především v tom, že podle smlouvy uzavřené PNT se spol. Herstav jako dodavatelem, který vyhrál výběrové řízení, cena rekonstrukce představuje částku 28 687 086 Kč bez DPH, tedy jde o sumu uváděnou v žádosti o dotaci, zatímco cena uváděná v naprosto totožné smlouvě ze dne 11.4.2012 za stejný rozsah prací je ve výši pouhých 9 684 086 Kč. Nadto je ve spise založena i originální smlouva uzavřená za PNT samotným obžalovaným L. a se spol. Chili, a sice smlouva ze dne 3.9.2012 s názvem „Stavební práce na výstavbě a rekonstrukci PNT Bohemia“, v níž ovšem žádná cena obsažena není, je zde pouze odkaz na ceny dohodou a přiložený seznam ceny prací, není tedy zřejmé, o jaký objem prací šlo. Rozhodně ani z názvu smlouvy není zřejmé, že by šlo o reklamaci již stávajícího díla. Faktury přiložené v přílohovém svazku k těmto dvěma smlouvám, tj. částky fakturované spol. Chili na spol. PNT odpovídají svým součtem částce uvedené ve smlouvě ze dne 12.4.2012, tj. necelým 10 mil. Kč.

Z uvedeného vyplývá, že smlouvy s firmou Chili neuzavírala ani spol. Herstav, tj. dodavatel, který vyhrál výběrové řízení, ani jeho subdodavatel, tj. spol. SUPPRESS, která byla zastoupena obžalovaným J., a která se společností Herstav uzavřela subdodavatelskou smlouvu, nýbrž jde o přímý vztah společnosti Chilli se spol. PNT, tudíž jde o vztah, na který se podmínky dotace nevztahoval a pokud by MPO vědělo, že stavbu provedla jiná firma, a to nikoliv pro dodavatele či jeho subdodavatele, nýbrž přímo pro firmu PNT (navíc za podstatně nižší částku, než byla uvedena v žádosti o dotaci) nikdy by dotaci neposkytlo. Jak vyplývá i z výpovědi obžalovaného V., firma Herstav se sama na stavbě nepodílela, dokonce obžalovaný V. zjistil, že PNT s rekonstrukcí již započalo, aniž by byla jeho vítězná firma Herstav oslovena ke spolupráci, firma SUPPRESS, jak zjistil soud dotazem na Správě sociálního zabezpečení (viz čl. 1634) s výjimkou obžal. J. neměla žádného zaměstnance, a proto vlastními silami subdodávky nemohla zajistit. Nebyla doložena žádná smlouva mezi společností SUPPRESS a dalšími jejími případnými subdodavateli, nebyl zjištěn ani tok finančních prostředků, z něhož by bylo možno dovodit, že firma SUPPRESS zajistila jako subdodavatel kompletní výstavbu díla prostřednictvím další společnosti, s níž by o výstavbě tohoto díla uzavřela smlouvu. Naopak ze všech důkazů provedených u hlavního líčení vyplývá, že rekonstrukci, která dle údajů v žádosti o dotaci, kterou obžal. L. podepsal, měla stát přes 28 mil. Kč, si firma PNT zajistila sama a to za cenu zhruba necelých 10 mil. Kč prostřednictvím firmy Chili.

Přesto ovšem bylo všemi obžalovanými, a to s plným vědomím obžalovaného L., který jako jediný měl dispoziční právo k účtu spol. PNT, dokladováno poskytovateli dotace, že je fakturováno v řetězci od subdodavatele spol. SUPPRESS na hlavního dodavatele, tj. vítěze výběrového řízení spol. Herstav a od ní na spol. PNT. Přitom z analýzy účetních a dalších zajištěných dokladů je zřejmé to, co vyplývá i z podrobné analýzy finančního analytického útvaru Ministerstva financí ČR ze dne 9.4.2014 (viz zejména čl.2 – 4 a násl.), a sice, že časově nejdříve proběhly převody z bankovního účtu PNT ve prospěch bankovního účtu společnosti Herstav, odtud byly převedeny ve dnech 16.11.2011 do 8.12.2011 na účet

společnosti SUPPRESS, která převedla část těchto financí na své bankovní účty a odtud mj. převedla peníze na účet spol. Arching Group Plus (dále jen Arching) a na společnost Losser, s.r.o. (dále jen Losser), přičemž z účtů těchto společností byly peníze vráceny na účet spol. PNT (viz i schéma peněžních toků na čl. 8). Jak vyplývá z podrobné analýzy MF ČR (např. str. 10), z důvodů tam uvedených, mj. proto, že spol. PNT v roce 2013 měla pouze jednoho zaměstnance, lze dovodit, že rekonstruovaný objekt spol. PNT nebyl využíván k výrobě stavebních izolačních panelů ani jinému druhu výroby a je pravděpodobné, že spol. PNT se o skutečnou výrobu v rekonstruovaných prostorách ani nepokusila.

Z důvodu rovněž v analýze podrobně rozvedených je zřejmé, že dotace vyplacená ve výši 17,1 mil. Kč nesloužila k uspokojení krátkodobých závazků spojených s financováním přestavby objektu, jak by se dalo předpokládat při proinvestování 34,424 mil. Kč včetně DPH. Tato podezření, kterými se zmíněná analýza zabývá, byly zcela potvrzeny důkazy opatřenými v přípravném řízení a založenými zejména v přílohovém spisu, jakož i výpovědí obžal. V. i dalších listinných důkazů a svědeckých výpovědí.

Dále obžal. L. před soudem také uvedl, že viděl částky na fakturách spol. Herstav, obsah faktur neřešil, ale dal pokyny k proplacení faktur, jejich úhradu schválil. Úhrada faktur probíhala tak, že buď provedl úhradu osobně on sám, neboť měl přístup k účtu, nebo byl obeznámen s tím, že faktura šla na peněžní ústav, tedy fakturu od Herstavu K. přeposlal do banky, která ji zaplatila. Podle obžalovaného nebylo jeho povinností, nýbrž povinností banky zkontrolovat, zda faktura měla vztah k rekonstrukci, což lze opět považovat za účelové tvrzení obžalovaného. Co se týče proplácení práce spol. Chili, zde platil obžalovaný hotově, a to ve vysokých částkách, platil buďto on nebo spoluobžalovaný K. Obžalovaný K. ovšem přestal fungovat od konce roku 2012, do té doby vše zařizoval, hotovost mu poskytoval obžalovaný L. Obžalovaný L. zná rovněž spoluobžalovaného J., ale za tři roky se s ním v areálu potkal asi pětkrát. Zřejmě tam byl J. kvůli smlouvám, nebo kvůli jednání s obžal. K. a jelikož PNT neměla s J. žádnou smlouvu, neměl důvod s ním jednat, představil je K.

Obhajobu obžalovaného o tom, že vše zařizoval K., kterou uplatňoval od počátku do konce trestního řízení, nelze akceptovat, stejně jako jeho tvrzení, že obsah faktur spol. Herstav nekontroloval, pouze viděl sumu, k jejímuž proplacení dal pokyn. Již z této odpovědi je zřejmé, že obžalovaný L. si nutně musel uvědomit, že není možné, aby za tytéž práce platil jak spol. Herstav, tak spol. Chili. Nelze akceptovat jeho obhajobu o tom, že spol. Chili najal pouze k jakési reklamaci, tomu totiž neodpovídá částka zhruba 10 mil. Kč, v této souvislosti si nutně musel položit otázku, proč zbytečně platí 10 mil. Kč za práce, které mohl jednoduše reklamovat, tvrzení o tom, že spol. Herstav by reklamaci nebyla schopna zajistit, je tvrzení neudržitelné. Pokud vydal 10 mil. Kč za práce související s nekvalitním provedením stavby ze strany dodavatele, nutně reklamaci s dodavatelem musel řešit, tedy PNT by v první řadě musela zahájit jednání s obžal. V. o odstranění závad (jak vyplývá z výpovědi obžal. V. nic podobného s ním obžal. K. ani L. nikdy neprojednával, Petr J. mu pouze oznámil, že rekonstrukci si zařídí sami, už probíhala a stavěli Slováci), o rozsah vadně provedených prací v areálu Studeněves by se byl musel zajímat, zvláště, když z poměru ceny „reklamovaných“ prací, tj. částky zhruba 10 mil. Kč k částce 28 mil. Kč vyplývá, že by se jednalo o nekvalitní práce v rozsahu více než 1/3 celkového objemu rekonstrukce. Není rovněž zřejmé proč, pokud byla v platnosti smlouva ze dne 12.4.2012 (a současně i smlouva s firmou Herstav z 11.4.2011), obžal. L. s firmou CHilli uzavíral o pět měsíců později smlouvu *se shodným předmětem plnění*. Nadto z materiálů vydaných spol. PNT vyplývá, že mezi nimi jsou i faktury přijaté spol. PNT od firmy HBB GeoDrilling, s.r.o., se sídlem Čadca. Z těchto účetních dokladů vyplývá, že jmenovaná slovenská firma fakturuje nikoliv snad společnosti

Herstav, anebo SUPPRESS CZ, nýbrž přímo společnosti PNT stavební práce za dobu od 25.10.2012 do 5.12.2012 v celkové výši 1 195 000 Kč, přičemž smlouva mezi PNT a HBB nebyla doložena. Jak vyplývá i z analýzy MF ČR, zdrojem finančních prostředků prvně převáděných z účtu PNT na účet spol. Herstav byl úvěr od peněžního domu, Spořitelního družstva. Nadto mezi materiály vydanými spol. PNT jsou dvě smlouvy, a sice se spol. Losser a spol. Arching, obě uzavřel za firmu PNT obžal. L., 15. 2. 2011, z obou smluv vyplývá, že ve shodném období, tj. od 1.5.2011 do 31.12.2012 měly tyto společnosti půjčit spol. PNT peníze, a sice firma Arching ve výši 14 mil. Kč a firma Losser ve výši 7 mil. Kč. Jak vyplývá z účetní dokumentace spol. Losser, ve skutečnosti půjčila spol. PNT částku 11 130 000 Kč. Dalším zdrojem prostředků, jimiž byla financována rekonstrukce, je částka 4 909 390 Kč, které dne 23.3.2012 vyplatil finanční úřad spol. PNT jako vratku nadměrného odpočtu DPH, i tuto částku převedla PNT na účet spol. Herstav.

V této souvislosti soud při posuzování viny či nevinu obžalovaného L. bral do úvahy právě i data obou smluv o půjčkách údajně obžalovaným uzavřených dne 15.2.2011 a potom je otázkou proč - pokud by nešlo o součást realizace tr. činnosti - uzavíral téhož dne, tj. 15.2.2011, obžal. L. smlouvu o půjčce také i se společností Bertura, aby byla tato vzápětí vypovězena. Z materiálů vydaných společností PNT i z poznámek MF ČR ohledně spol. Losser MF ČR a analyzovaných finančních transakcí lze dovodit, že spol. Losser poskytla spol. PNT 11 130 000 Kč. Nadto z materiálů vydaných spol. PNT vyplývá, že spol. PNT si měla půjčit nejen 11,130 mil. Kč dne 15.2.2011 od spol. Losser, nýbrž jak právě uvedeno v tentýž den uzavřela smlouvu o půjčce ve výši 14 mil. Kč i se spol. Arching. Obě smlouvy ve shodný den se jmenovanými společnostmi uzavřel obžal. L. Navíc si údajně půjčil i od další společnosti, a sice od spol. ETB, částku 11,13 mil. Kč, jak o tom svědčí smlouva ze dne 15.10.2012 podepsaná za PNT i ETB obžal. Lischikinem. V roce 2013 převedl na základě této smlouvy na spol. ETB, k jejímuž účtu měl dispoziční právo, částku 11 mil. Kč. Otázkou je, k čemu pokladní doklady založené k této půjčce (ETB – PNT) sloužily, když z těchto dokladů má vyplývat, že v době od 4.3.2013 do 2.4.2013 převedla firma PNT na ETB částku 2 120 000 Kč, zatímco od data 16.4. do 6.5. 2013 byly vždy ve stejný z účtu PNT na účet ETB a obráceně převáděny zcela shodné sumy. Dle názoru soudu tzv. smlouvy o půjčkách uzavřené se spol. Arching, Losser i ETB pouze zakrývaly skutečný důvod finančních převodů (na účet ETB společnost PNT převedla dne 29.7.2013 částku 11 mil. Kč), které obžalovaný později uskutečnil, tak jak je analyzovalo MF ČR.

Obžal. V. v přípravném řízení uvedl, že se necítí být vinen jednáním, pro které je vedeno toto trestní řízení. Přes obžal. Petra J. se seznámil s obžal. Jaroslavem K., přičemž Petr J. mu nabídnul možnost účastnit se na stavební akci. Z tohoto důvodu si nechal zpracovat rozpočet a přihlásil se do výběrového řízení na realizaci stavby. Bylo mu sděleno, že výběrové řízení vyhrál, ale fakticky stavbu realizoval obžal. Petr J. se společností SUPPRESS CZ, přičemž přes jeho společnost Herstav s.r.o. se pouze přefakturovalo, a to s navýšením o 1%. Petr J. mu jednou měsíčně přivezl předávací protokol za provedené hotové stavební práce spolu s jeho fakturou, kterou on přijal, sám následně zvednul o 1%, zaúčtoval do účetnictví a poslal obžal. Jaroslavu K. na společnost PNT Bohemia. Stavební deník měl vést obžal. Petr J.

V hlavním líčení se vyjádřil nejprve ke svým finančním poměrům, uvedl, že obžal. J. byl jeho kamarád, kterého měl rád, nyní již ne, protože mu přivodil toto tr. stíhání. Obžal. L. neznal, poznal ho před kolaudací stavby, když za ním L. přišel s tím, že ve firmě nikdo nezbyl a že L. nemá žádné doklady (požadované MPO k předložení při závěrečné prohlídce areálu před proplacením dotace). Obžalovaný L. řekl, že nemůže sehnat obžal. J. a nespolutracuje již s obžal. K., proto mu obžal. V. pomohl a nechal vyrobiť duplikáty dokladů. Jde o doklady,

kteří v kopii obžalovaný V. poskytl policii, originály má ve svém účetnictví. K. znal a věděl, že je jednatel a ředitel spol. PNT, která provádí stavbu, resp. obžal. J. V. sdělil, že má kamaráda, který je ředitelem spol. PNT Bohemia a má za úkol postavit halu na výrobu ČOV ve Studeněvsi. J. řekl, že by tam dělal dozor a až budou dělat výběrové řízení na dodavatele, dodá obžalovanému V. dokumentaci, aby ten se mohl zúčastnit výběrového řízení. Asi za čtyři měsíce dostal obžalovaný dokumentaci k výběrovému řízení zřejmě poštou, anebo od spoluobžalovaného J., tuto dokumentaci předal panu B., který pracoval v HSV stavební práce. To obžalovaný později předal J., ten k tomu doplnil všechny subdodávky, neboť subdodávky firma Herstav nenaceňovala. Dohodli se s jakou částkou půjdou do výběrového řízení, což byla částka odlišná od té, kterou se dozvěděl obžal. V. na policii. Další čtyři měsíce se nic nedělo, obžalovaný neměl práci, pak mu přišlo oznámení, že vyhráli výběrové řízení a byl vyzván k podepsání smlouvy. Před podpisem smlouvy hovořil s J., který mu řekl, že má podepsat smlouvu aj. on řekl, že musí být garantem toho, že částka je dostatečně vysoká na to, aby firma Herstav neprodělala, k čemuž mu spoluobžalovaný řekl, aby se nebál, že prodělat by na tom neměl. Proto V. podepsal za Herstav smlouvu s PNT. Zase se nic nedělo, obžalovaný sháněl obžalovaného K., který se poté ozval s tím, že potřebuje s obžal. V. hovořit. Setkal se ale s J., který mu řekl, že už tam bourají a že si některé práce dělají sami. Říkal, že mu to K. vysvětlí. K. mu pak sdělil, že by si chtěli udělat stavbu sami, že mají nějaké Slováky, kteří jsou levnější, říkal mu, že má objednané železo ze Slovenska a nějaké panely. Na to obžal. V. reagoval tím, že odstoupí od smlouvy, k čemuž K. řekl, že to již nelze, že je všude napsán Herstav. Nabídl mu 50 tis. Kč s tím, že věci nechají, jak jsou a Herstav bude nadále generálním dodavatelem. Na to obžalovaný reagoval slovy „pane K., vy nejenže jste mě podvedl“, ovšem dál se obžalovaný s nikým neradil, což vidí, že byla chyba a namísto toho řekl K., že pokud si chtějí stavbu zajistit sami, on chce alespoň něco na to, aby mohl vše zaevidovat, aby vše bylo účetně v pořádku s tím, že jedině, co se mu zdálo na transakci zajímavé, bylo, že Komerční banka bude ráda, že si zvedne obrát o 26 mil. Kč. Údajně ho nenapadlo, že ho chtějí využít a že se jedná o tr. činnost. Konkrétně mu K. řekl, že to udělají jinak, že J. nebude dozor, nýbrž generální subdodavatel, na stavbě vše povede K. a připraví fakturu, kterou přepíše V. a zvedne o 1% a pošle ji K., PNT ji zaplatí a pak ji zaplatí Herstav J., tedy pošle fakturu firmě J. a ten zaplatí všechny subdodavatele, kteří tam pracují. J. měl připravit fakturu za práce provedené za jeden měsíc, tedy V. prodal zakázku J. za tu samou částku minus 1%, což bylo na základě ujednání s obžal. K. J. byl jediným subdodavatelem Herstavu. Každý měsíc přivezl fakturu, kterou obžal. V. navýšil o 1% a poslal firmě PNT, ta ji proplatila, protože vše bylo podepsané obžal. K., tedy, že práce jsou provedené a obžalovaný V. pak uhradil fakturu J., takto to běželo až do kolaudace. O tomto ujednání podepsal jako jednatel firmy Herstav smlouvu s firmou SUPPRESS zastoupenou J., přičemž svoji zakázku údajně touto smlouvou postoupil generálnímu subdodavateli. Obžalovaný byl přesvědčen, že obsahem této smlouvy bylo, že svoji zakázku postupuju na firmu J. za 1% z fakturované částky. Obžalovaný V. se domníval, že vše bude zařizovat firma SUPPRESS, ta byla jediným subdodavatelem firmy Herstav, co dál zařizoval J. a jací byli další subdodavatele obžalovaný nevěděl. O výběrovém řízení se dozvěděl poštou, pokud jde o smlouvu mezi J. a V., je to tatáž smlouva, jakou podepsal V. s PNT, ale liší se pouze v tom, že objem prací je stejný jako pro firmu Herstav + 1% navrhl obžalovaný V. za to, že ho J. obešel, neboť V. se těšil, že bude mít práci pro 20 lidí. Dále se obžalovaný V. o stavbu nezajímal, ovšem viděl stavební deníky, byly zajímavé, byly psané počítačem. Ty mu ukazoval obžal. J., když technik podepisoval J. deník. Technik tímto podpisem potvrdil, že práce byly provedeny v den, jako bylo napsáno v deníku. Technik to nekontroloval, byl požádán J., aby to podepsal. Obžalovaný V. neví, zda ve stavebním deníku bylo razítko firmy Herstav. Pokud jde o výběrové řízení, neví, zda šlo o výběrové řízení s tím, že objednatel bude žádat o dotaci, neví, kolik měla firma SUPPRESS zaměstnanců. O obžal. L. věděl pouze, že byl majitelem firmy PNT a poznal ho, až když mu

vyhotovoval doklady, které L. dával dohromady s jeho účetní. Obžalovaný V. mu tehdy podepsal velký štos papírů a doufal, že je to vše, co se vztahuje ke stavbě, své účetní dal pokyn, ať L. okopíruje všechno, co potřebuje. K dotazu, zda se účetní nedivila, odpověděl obžalovaný, že L. tvrdil, že se rozkmořil s K., a proto mu řada věcí, které potřebuje pro MPO, chybí. Obžalovaný V. se tomu nedivil. Technik, který podepisoval stavební deník, se jmenoval Vojtěch M. a L. tehdy chtěl veškeré doklady ke stavbě, a to především faktury. Pokud jde o reklamace případných prací, za to odpovídal obžal. V. jako generální dodavatel. Nedozvěděl se, že by se stavbou bylo něco v nepořádku, jediné, co mu bylo divné, bylo, že stavba trvá dlouho. O tom, že výběrové řízení je zinscenované, mu řekla až policie. K dotazu předsedkyně senátu obžalovaný připustil, že stavební deník měl podepisovat subdodavatel, tj. spol. SUPPRESS, přitom stavební deník podepisoval technik spol. Herstav a to dodatečně. O to byl obžal. V. požádán J., jeho technik podepisoval jednou nebo dvakrát, když se mělo kolaudovat, aby byly všechny doklady v pořádku. Obžal. V. se snažil všem ostatním vyhovět. K dotazu, zda v případě, že by dílo stavěl Herstav, by Herstav vzal subdodavatele, obžalovaný odpověděl negativně. Vzápětí uvedl, že jako subdodavatele by si vzal obžal. J., který byl pro něj garantem, ovšem od počátku obžal. V. počítal s tím, že veškerou stavbu zajistí Herstav, J. by se podílel pouze na subdodávkách, kterým obžal. V. nerozumí.

Z výše uvedené výpovědi obžalovaného V. vyplývá, že ten odmítá vědomost o své účasti ve zmanipulovaném výběrovém řízení, tvrdí, že sám byl podveden, proto, když zjistil, že stavba již byla zahájena bez jeho vědomí, postoupil za částku 1% z celkové objemu ceny zakázky svoji smlouvu spol. SUPPRESS zastoupenou obžal. J. Dále tvrdil, že mu nebyla divná žádost obžal. L. o pořízení kopií veškerých nutných účetních dokladů, ovšem bylo mu divné, že ho J. požádal, aby jeho stavební technik (tj. spol. Herstav) dodatečně podepsal stavební deníky, které měla vést spol. Suppress. Pokud jde o tato tvrzení, na čl. 1258 je založena smlouva zhotovitele SUPPRESS CZ s objednatelem Herstav, z níž vyplývá, že firma SUPPRESS zajistí veškeré stavební práce tak, jak jsou uvedeny ve smlouvě spol. Herstav s PNT, ovšem pouze za částku 28 400 001,82 Kč, tedy v tomto směru výpovědi obžalovaného V. lze uvěřit, byť přesná částka ponížená o 1% by činila 28 400 130 Kč. Na druhou stranu ovšem soud nemohl věřit tvrzení obžalovaného V., že o tr. činnosti nic nevěděl, o subdodavatele se nezajímal a nezajímal se o samotnou stavbu. Lze jen těžko uvěřit, že generální dodavatel stavby, který uzavře smlouvu s jediným subdodavatelem, který nadto po něm žádá, aby technik dodavatele podepsal stavební deníky subdodavatele, se o dílo nezajímá, navíc z odpovědi ČSSZ k dotazu soudu (čl. 1634) vyplývá, že firma SUPPRESS v danou dobu disponovala jediným zaměstnancem, a sice obžal. J.. Nevěrohodné je rovněž tvrzení obžal. V. o tom, že se nepodíval na žádosti obžalovaného L. o vyhotovení kopií potřebných účetních dokladů, s ohledem na velikost firmy PNT totiž bylo možno ze strany V. předpokládat, že taková firma má účetní, která vede účetnictví, a proto nebyl důvod, aby L. od své účetní kopie účetních dokladů a vše potřebné nevyžádal. Už vůbec nebylo možno uvěřit tvrzení obžal. V. o tom, že o tr. činnosti a zejména zinscenovaném výběrovém řízení nevěděl nic, neboť proti tomu svědčí objektivní důkazy, kterými jsou rozpory mezi dokumentací spol. PNT, tj. tím, co dokládala poskytovateli dotace MPO a zajištěnou e-mailovou komunikací. Z dokladů, které dokládala firma PNT poskytovateli dotace, které jsou m.j. shrnuty i v protokolu o výsledku kontroly provedené u příjemce dotace, která byla zahájena 11.7.2013 (čl. 210 a násl.), i z materiálu zde uvedených (čl. 212) vyplývá, že pokud jde o výběrové řízení, jeho regulérnost obžal. L., který při kontrole byl jako jednatel žadatele o dotaci přítomen, mimo jiné členům výběrové komise dokumentoval i e-maily potvrzujícími zaslání zadávací dokumentace uchazečům SUPPRESS, Vesta Logistic Mited, a Herstav. Z oznámení výsledků výběrového řízení, tj. z oznámení komise ze dne 31.3.2011 vyplývá, že vítězem výběrového řízení se stává firma Herstav, protokol o převzetí nabídky do výběrového řízení je

ze dne 21.3.2011, přičemž termín pro podání nabídek do výběrového řízení byl rovněž stanoven na den 21.3.2011. Z těchto dat je zřejmé, že nejpozději 21.3.2011 se nutně spol. Herstav musela přihlásit do výběrového řízení, čemuž odporují e-maily zajištěné v notebooku obžal. K., který vyhodnocoval znalec z oboru kybernetiky Ing. Berger. Z těchto e-mailů (vyhodnocení viz tabulka č. 570), tj. především e-mailů na čl. 699 a 721 vyplývá, že spol. PNT dokumentovala MPO něco jiného, než odpovídalo skutečným časovým souvislostem. Pokud jde o výběrové řízení, tak na čl. 669 je e-mail od Jaromíra K. pro obžal. K. ze dne 25.3.2011, z něhož vyplývá, že Jaromír K. žádá obžal. K. už po uzavěrci přihlášek do výběrového řízení, aby u firmy Herstav opravil adresu podle výpisu z OR a dále mu sděluje, že u firmy SUPPRESS nemůže ověřit, zda je cena menší než maximálně přípustná. Dále ukládá obžal. K., aby u firmy Herstav vymazal informaci o tom, že to rozpočtoval Stavební technik, s.r.o., pokud to není uvedeno v příloze zadávací dokumentace, SUPPRESS to nemá. Z e-mailů na čl. 669, 677 a násl. vyplývá, že obžal. K. rozesílal různé materiály týkající se výběrového řízení zainteresovaným osobám až po datu 1.4.2011, tj. dokonce až po oznámení výsledků výběrového řízení. Ohledně firmy Herstav je tento e-mail ze dne 1.4.2011 založen na čl. 680 a vyplývá z něj, že teprve dne 1.4.2011 zasílá Herstav Stavebnímu technikovi cenovou nabídku a další dokumenty včetně výpisu z OR. I pokud by se tyto dokumenty měly vztahovat k uzavření budoucí smlouvy o dílo mezi PNT Bohemia a vítězem výběrového řízení, pak je nepřehlédnutelné, že obžal. K. až dne 1.4.2011 zasílá svojí účetní (čl. 678) pokyn, aby na níže uvedené adresy doporučeně dnes, tj. 1.4.2011, rozeslala čtyři prázdné obálky A4. K tomu blíže výpověď svědkyně K., jak bude uvedeno níže. Zcela jasným důkazem o zmanipulovaném výběrovém řízení je i e-mail založený na čl. 690, který zasílá až dne 5.4.2011 obžal. K. obžal. J. s tím, že v příloze zasílá upravenou přílohou nabídky (kde má odsouhlasit J. červeně označené místo). E-maily na str. 726 a zejména 727, tj. e-maily odeslané dne 7.4.2011 Terezou M. pro obžal. K., zcela jasně hovoří o tom, že dokumentace nezbytná pro výběrové řízení byla vytvořena až po datu 7.4.2011, přičemž v pokynech pro obžalovaného K. svědkyně Tereza M. (nyní provdaná K.) ukládá ohledně společnosti Herstav různé pokyny především *zdůrazňuje, že nabídku i ostatní bude podepisovat jednatel spol. Herstav Karel V. všude s datem 18. 3. 2011.* Poté žádá, aby K. všechny dokumenty sešil a přelepil přelepku, přes kterou se ještě K. V. podepíše. Z dalšího e-mailu rovněž z data 7.4.2011, který zaslal obžal. K. obžal. J. vyplývá, že teprve uvedený den dává obžal. K. spoluobžalovanému pokyn k tomu, co je ještě nutno udělat a přeposílá e-mail od p. M. Z čl. 620 vyplývá, že zadávací dokumentace pro výběrové řízení musela být (oproti proklamaci PNT ze dne 15.2.2011) antedatována, neboť tuto dokumentaci teprve dne 21.2.2011 T. M. – asistentka spol. Building CZ zasílá pracovní verzi ZD a dále zasílá návrh dopisu uchazečům. Podobné je to i s e-maily K. pro SUPPRESS, kdy K. zasílá spol. SUPPRESS CZ soubory se zadávací dokumentací a slepými rozpočty, což mělo být dle dokumentu PNT Bohemia posláno e-mailem ze dne 23.2.2011, ovšem z komunikace zajištěné v notebooku Jaroslava K. je zřejmé, že ve skutečnosti byl tento e-mail odeslán dne 14.4. – viz i tabulka na čl. 500.

Z těchto důkazů včetně výpovědi svědkyně Jaroslava K., kterou teprve e-mailem ze dne 1.4.2011 obžal. K. žádá o rozeslání prázdných obálek A4, je zřejmé, že žádné výběrové řízení dne 30.3.2011 neproběhlo, o čemž mimo jiné zcela jasně svědčí e-mail Terezy M. obžal. K., v němž teprve dne 5.4.2011 jmenovaná žádá obžalovaného o položkový rozpočet, který obdrželi zájemci o ZD, to je ten, který obžalovaný rozesílal spolu se zadávací dokumentací, přičemž v příloze jmenovaná posílá upravenou přílohu nabídku, kterou má obžal. K. odsouhlasit na červeně označeném místě, a kromě toho ho žádá, aby ji napsal jména a rodná čísla tří osob, *kteřé budou* ve výběrové komisi. Je tedy zřejmé, že jména osob, které budou ve výběrové komisi obžalovaný K. určil až po datu 5.4.2011 a stejně tak je zřejmé, že obžal. V. dokumentaci nezbytnou k tomu, aby se mohl účastnit výběrového řízení, v němž

uzavírka nabídek byla 21.3.2011, podepsal teprve na základě pokynů T. M. ze dne 7.4.2011. Proto je zřejmé, že žádné výběrové řízení neproběhlo a obžalovaný V. se nemohl domnívat, že se účastní regulérního výběrového řízení, neboť v tom případě by ho muselo zarazit, proč je vůbec žádán o podpis, neboť pokud by to byl on, kdo učinil nabídku, nepochybně by ji podepsal, stejně tak ho muselo zarazit, proč je žádán o podpis až po datu 21.3.2011, tedy po datu, kdy již žádné nabídky spol. Herstav nemohla učinit. Zcela mimo pochybnost je, že obžal. V. se sám za firmu Herstav do žádného výběrového řízení přihlásit nemohl, neboť pokud by tak učinil, nemusel nejen dostávat instrukce o datu svých podpisů na rozhodných listinách od cizích osob, ale zcela jistě by napsal všechny údaje své firmy správně a proto by nebylo třeba, aby je jiné osoby na základě pokynů dalších osob opravovaly:

O tom, že se spol. Herstav prostřednictvím obžal. V. žádného výběrového řízení neúčastnila, jak právě řečeno svědčí vpředu citované e-maily, kdy jiné osoby, než obžal. V., žádají o opravení názvu společnosti Herstav a i odsouhlasení referencí Herstav i včetně výpisu z OR Herstav, který má být připojen k nabídce (žádost M. ze dne 7.4.2011 čl. 726 – 728). Pokud by se spol. Herstav sama účastnila výběrového řízení, v žádném případě by obsah žádosti na čl. 727 vzniknout nemohl, neboť obžalovaný V. by zajisté znal správný název své společnosti a dodal by včas vše potřebné. Stejně tak by nemohl figurovat nesprávný název spol. Herstav v budoucí smlouvě o dílo, jak rovněž vyplývá z e-mailu na čl. 727. Pokud jde o regulérnost výběrového řízení a tedy i regulérnost činnosti tří členů výběrové komise, která se sešla údajně dne 30.3.2011, *jejichž jména ale k žádosti M. určil obžal. K. teprve po datu 5.4.2011*, a mezi nimiž měla být i účetní firmy PNT svědkyně J. K., tak krom toho, co tato svědkyně v přípravném řízení i v hlavním líčení o žádosti obžal. K. v souvislosti se zalepenými prázdnými obálkami, které měla doporučeně odeslat na jím určené adresy i obsahem usnesení hodnotící komise ze dne 30.3.2011, resp. samotném „výběrovém řízení“ z tohoto data, tvrdila, je třeba dodat, že ať už se svědkyně mohla domnívat, anebo ne, že se účastnila skutečného výběrového řízení, k jehož konání se pouze v úvodu a na konci dostavila na přání obžal. K., ve skutečnosti se žádného výběrového řízení, v němž by byla vybrána firma Herstav, nemohla zúčastnit, ať již tomu rozuměla anebo ne, jak se obhajovala při svém výpovědi v hlavním líčení. Proti tomu totiž svědčí obsah všech výše popsanych e-mailů a jejich data a pokud v přípravném řízení jmenovaná svědkyně uváděla, že si pouze uvědomuje, že musela hlídat na žádost obžal. K. zalepené obálky, které do firmy přišly, aby je nikdo neotevřel, pak tomuto tvrzení odporuje výše zmiňovaný e-mail obžal. K., v němž právě tuto svědkyni až dne 1.4.2011 žádá, aby doporučeně odeslala čtyři *prázdné* obálky A4 a dále o e-mail ze dne 5.4.2011, v němž teprve dne 5.4.2011 žádá M. K. o zaslání rodných čísel tří osob, *kteřé budou v hodnotící komisi* (čl. 706).

Z výpovědi V. u hlavního líčení o tom, že v době, kdy se kontaktoval s obžal. J. poté, kdy vyhrál výběrové řízení, již k další spolupráci nebyl osloven, vyplývá vina všech obžalovaných, především obžal. K., L. aj., neboť jestliže v době po výběrovém řízení a uzavření smlouvy mezi spol. Herstav a PNT ještě předtím, než se obžal. V. začal zajímat, kdy se stavbou má spol. Herstav začít, byl prostřednictvím obžalovaného J. informován, že se stavbou bylo započato, neboť že si stavbu realizují sami a staví slovenská firma, je zřejmé, že i pokud by výběrové řízení proběhlo dle zákonných podmínek, pak by stejně žadatel nemohl podmínkám dotace dostát, když stavěla firma odlišná od vítěze výběrového řízení, firma, o níž obžalovaný V. jako jednatel firmy, která zvítězila ve výběrovém řízení, nevěděl vůbec nic a nikdy s ní on, a jak bylo dokazováním zjištěno, ani spol. SUPPRESS, neuzavřeli smlouvu o subdodávkách. To ostatně potvrdil i v hlavním líčení svědek Josef Z., vedoucí skupiny MPO, která prováděla finální prohlídku na stavbě před vyplacením dotace, jak bude ještě níže uvedeno.

Pokud jde o e-maily, které obžalované usvědčují z tr. činnosti v tom směru, že výběrové řízení bylo celé zmanipulováno, respektive vůbec neproběhlo, tedy především e-maily od pracovnice spol. Building svědkyně M. (nyní K.), tak správnost nastavení data v pracovních počítačích spol. Building soud zjišťoval jednak z výsledku dotyčné svědkyně a především doplňkem znaleckého posudku z oboru kybernetiky Ing. Bergera a výsledkem tohoto znalce u hlavního líčení. Z jeho výpovědi u hlavního líčení vyplývá, proč chyba v nastavení data v počítačích pracovníků spol. Buildin v úvahu nepřichází. K tomu soud dodává, že by bylo s podivem, že by pracovníci této firmy měli všichni ve svých počítačích nastaven nastaveno chybné datum a nikdo z nich to dlouhodobě nezjistil. Přitom, jak ji výše podrobně rozvedeno, nejenom z e-mailu odesílaných Terezou M. vyplývá, že doklady, které obžalovaný V. potřeboval nezbytně odeslat do výběrového řízení s datem 21.3.2011, podepsal na upozornění Terezy M. až na základě jejího e-mailu ze dne 7.4.2011 všechny zpětně s datem 18.3.2011 (viz např. čl. 727), nýbrž na základě požadavku opět Terezy M., tedy na základě e-mailu odeslaného až 5.4.2011, teprve měl K. odeslat T. M. jména tří osob a jejich rodných čísel, kteří *budou* v komisi (čl. 706). Skutečnost, že výběrové řízení nikdy neproběhlo, tím méně dne 30.3.2011, potvrzují i e-maily založené na čl. 698 – 699, z nichž vyplývá, že teprve dne 1. a 2.4. si mezi sebou Tomáš M., Jaroslav K. a Petr J. zasílají dokumentaci, mimo jiné přílohu nabídky odsouhlasenou červeně podle požadavku Terezy M. Zcela jasně to vyplývá z e-mailu ze dne 1.4.2011, v němž obžalovaný J. zasílá obžal. K. dokumenty k PNT a sděluje mimo jiné, že „Herstav šel sólo“ a teď posílá svoje. Z e-mailu zasílaného obžalovaným K. Petru J. až dne 5.4.2011 vyplývá, že obžal. K. jmenovanému zasílal až dne 5.4.2011 zakázky za posledních pět let. Z e-mailu Terezy M. ze stejného dne vyplývá, že zasílá upravenou přílohu nabídky a žádá obžal. K., aby odsouhlasil červeně označené. Tato vzájemná komunikace mj. potvrzuje, že nemohlo jít o chybně nastavené datum v počítači svědkyně M., neboť pak by stejně chybně nastavené datum musely mít i všechny další osoby, s nimiž komunikovala a v záhlaví jejichž odeslaných e-mailů jsou data shodná s datem z jejího PC. O tom, že nejde o chybu v datu, svědčí i zájmové e-maily jiných osob, např. asistentky spol. Herstav K. Pavlína, která až dne 1.4.2011 zasílá za spol. Herstav Stavebnímu technikovi stavební nabídku Herstavu zakázky za posledních pět let a další materiály.

Z e-mailu výše zmiňovaného ze dne 1.4.2011 (viz čl. 698), jehož obsahem je mimo jiné text „ Herstav šel sólo“, vyplývá, že obžal. V. vůbec neměl v úmyslu se výběrového řízení zúčastnit, resp. pracovat na rekonstrukci, protože pak je nevysvětlitelné, proč potřebné dokumenty nezasílá on, nýbrž je obžalovanému K. zasílá Petr J. O zmanipulovaném výběrovém řízení svědčí jednoznačně i fakt, že příloha e-mailu (viz čl. 700), tedy čestné prohlášení jednatele spol. Herstav, které bylo nezbytné proto, aby se spol. Herstav mohla přihlásit do výběrového řízení, byla odeslána Petrem J. Jaroslavu K. až dne 6.4.2011 (čl. 701). Pokud by mělo být výběrové řízení regulérní, potom je nevysvětlitelný i obsah e-mailu Terezy M. pro Jaroslava K. ze dne 6.4.2011, z něhož mimo jiné vyplývá, že o zaslání zadávací dokumentace si požádali tři zájemci. Z této věty i dalšího zbytku e-mailu je zřejmé, že žádné výběrové řízení k datu 30.3.2011 proběhnout nemohlo. Stejně se týká i obsahu e-mailu obžal. K. pro Terezu M. (čl. 703), kde až dne 6.4.2011 jí sděluje, že co se týká nabídek, pošle jmenované ještě jednu za spol. SUPPRESS, která podala nabídku. Dále uvádí, že z žadatelů o doplňující dokumentaci nikdo nepožádal. Je tedy otázkou, proč mezi uchazeči má být firma SUPPRESS až po datu 6.4.2011, když nabídky pro dané výběrové řízení mohly být odesílány do data 21.3.2011. Naopak této korespondenci zcela odpovídá to, že teprve 5.4.2011 Tereza M. žádá Jaroslava K., aby jí zaslal rodná čísla tří osob, které teprve budou ve výběrové komisi. Stejně tak neexistenci výběrového řízení odpovídá i e-mail ze dne 6.4.2011,

v němž Tereza M. obžalovanému K. znovu posílá reference, sděluje, že jím označená společnost není v OR (Herstav) a je třeba napsat správný název. Dále požaduje, aby u kontaktních osob bylo doplněno jméno a příjmení, což je nutné podle zadávací dokumentace.

Z těchto důkazů je zřejmé, že žádné výběrové řízení, jak oba obžalovaní včetně svědkyně K. tvrdili, neproběhlo, z výpovědi obžal. V. je zřejmé, že údajně vítězná spol. Herstav vůbec nevěděla o tom, že s rekonstrukcí areálu již obžalovaní započali, z těchto důkazů je zřejmé, že veškeré pro poskytovatele dotace rozhodné materiály byly vyráběny ex post a antedatovány, čemuž koresponduje konečně i e-mail a výpověď svědkyně Jaroslavy K. u hlavního líčení o zasílání prázdných obálek na vybrané adresy.

Z dosud uvedeného není zřejmé, kdo vlastně a v jakém rozsahu a za jakou cenu celkem rekonstrukci provedl, lze uvažovat, jak výše řečeno, jednak o spol. Chili a jednak o spol. Staspo Bratislava, které v období od 18.11.2011 do 9.12.2011 společnost SUPPRESS převedla na účet částku 2 764 000 Kč, ačkoliv faktury zajištěné v materiálech spol. PNT (viz přílohový svazek) jsou faktury v souhrnu pouze na částku 1,95 mil. Kč, přičemž písemná smlouva mezi PNT a Staspo Bratislava není mezi dokumenty spol. PNT založena. Z faktur je ale zřejmé, že rovněž spol. Staspo fakturovala nikoliv na spol. SUPPRESS, která ji zaslala finanční prostředky, nýbrž fakturuje přímo na spol. PNT. Jak vyplývá z všeobecných podmínek pro poskytnutí dotace, i jak potvrdil pracovník MPO v rámci hlavního líčení svědek Josef Z., pokud rekonstrukci provedla firma, která přímo fakturovala žadateli o dotaci, tedy nebyla vítězem výběrového řízení, ani jeho subdodavatelem, pak i kdyby všechny ostatních podmínky požadované poskytovatelem dotace, byly splněny (což nebyly), nebylo by možno žádosti o dotaci vyhovět a proplatit jí. V daném případě nebyla splněna podmínka financování stavby ze zdrojů proklamovaných v registrační žádosti, ani nebyla splněna podmínka zhotovení díla vítězem výběrového řízení, byť prostřednictvím subdodávajících firem a především nebyla splněna podmínka uskutečněního řádného výběrového řízení, z něhož by vzešel dodavatel stavby. Z materiálů spol. PNT vyplývá, že členy hodnotící komise měli být Ing. Pavel G.Jaroslava K. a Jaroslav K., z důvodů opakovaně již uváděných o konání výběrového řízení hovořit nelze a pokud jde o členy hodnotící komise, tak svědkyně K. se průběhu jakéhosi jednání dne 30.3.2011, pokud k němu vůbec došlo, prakticky nezúčastnila a obžal. Jar. K. je osoba, která se na realizaci trestné činnosti významným způsobem podílela.

Přestože z analýzy MF ČR na str. 5 – 6 vyplývá, že nelze vyloučit, že spol. Staspo Bratislava mohla v rámci převáděných finančních prostředků ve výši 2 764 000 Kč provádět nějaká plnění pro spol. SUPPRESS, pak v materiálech zajištěných u spol. PNT žádná smlouva mezi spol. SUPPRESS a dalšími subdodavateli není, není zde ani smlouva mezi spol. PNT a spol. Staspo a není zřejmé, čeho se vlastně plnění ze strany spol. Staspo týkalo. Z materiálů zajištěných ve spol. PNT a založených v přílohovém svazku vyplývá, že rekonstrukci areálu ve Studeněvsi zřejmě v podstatné části zajistila firma Chili, která fakturovala přímo na spol. PNT, tudíž podmínky pro vyplacení dotace splněny nejsou, nadto fakturovala v daleko nižším objemu, než je objem uváděný v žádosti o dotaci, tj. 28 mil. Kč bez DPH. Jedinou další možností je, že pro spol. PNT v rozhodné době něco postavila spol. Staspo, s.r.o., s níž ovšem společnost PNT neuzavřela písemnou smlouvu, přičemž z faktur vydaných v době od 25.10.2012 do 5.12.2012 vyplývá, že jde o stavební práce za poměrně nízkou částku. I pokud by tato částka byla připočtena k částkám vyplývajícím z faktur společnosti Chili, pak součet těchto částek vůči proklamovaným 28 mil. Kč bez DPH, je zřejmý.

Další v úvahu přicházející firma je firma HBB Geodrilling sro (dále jen HBB), smlouva s ní rovněž mezi materiály vydanými spol. PNT absentuje, z přehledu jejích faktur,

zaslaných PNT vyplývá, že jejich součtem je částka 1.200 007 Kč. Z analýzy finančních toků vyplývá, že spol. SUPPRESS na účet HBB v době červen- prosinec 2012 převedla 1.487 641.-Kč. Je proto zřejmé to, co je uvedeno i v záhlaví faktur, které jsou vydávány pro spol. PNT, že tato stavební společnost nemohla být subdodavatelem ani spol. Herstav, ani spol. SUPPRESS, spol. SUPPRESS a spol. Herstav na tuto společnost žádné finanční částky nepřevodila, přičemž současně – jako v případě firmy Staspo- není zřejmé jaké stavební práce vůbec firma HBB pro PNT realizovala.

K výběrovému řízení vypovídaly svědkyně Tereza K. (dříve M.) a Jaroslava K., z výpovědi svědkyně **Terezy K.** - která nebyla vyslechnuta v přípravném řízení - soud zjistil, že nebyla právníčkou firmy Building CZ, jak uvádí ve svých e-mailech, nýbrž pracovala jako asistentka poradce a zcela podléhala svému nadřízenému. Svědkyně se nedomnívá, že by ve svém počítači měla špatně nastaveno datum, pokud jde o obsah e-mailů vždy podléhala zcela svému nadřízenému H. a i kdyby zaznamenala v tom, co jí diktoval nebo nařídil, časový rozpor, neměla by odvahu mu oponovat. Plnila vždy to, co on jí nařídil.

Svědka **Jaroslava K.** v hlavním líčení zopakovala výpověď z přípravného řízení, potvrdila, že pracovala v dané době jako účetní spol. PNT Bohemia, zpracovávala faktury, ovšem faktury i přílohy nejprve byly zasílány do firemního počítače obžalovaného K., který je kontroloval a teprve poté jí předal k dalšímu zpracování. Pokud jde o výběrové řízení, tak v hlavním líčení nedovedla vysvětlit obsah e-mailu, jímž jí obžalovaný K. dával pokyn k rozeslání pouze prázdných obálek na čtyři jím udané adresy. Vlastní výběrové řízení probíhalo tak, že ještě před ním jí požádal obžal. K., aby hlídala veškerou poštu a ručila za to, že nikdo neotevře obálky, neboť jsou v nich nabídky k výběrovému řízení. K dotazu, jak poznala, které nemá otevřít, odpověděla, že dvě nebo tři dole v poznámce měly napsáno, že jde o výběrové řízení. Vlastního výběrového řízení se zúčastnila na žádost obžal. K., ovšem pouze v úvodu, kdy byly přineseny obálky, které byly otevřeny, K. s dalším členem komise je začali číst, ona odešla, byla pryč cca dvě hodiny a vrátila se teprve, když ji požádali, aby podepsala zápis. S tím souhlasila, domnívala se, že jí K. zápis nadiktuje. K dotazu, proč tuto jejich žádost poslechla, odpověděla, že by nebyla u výběrového řízení nic platná, neboť tomu nerozuměla. Soud považuje její výpověď pokud jde o údajnou účast na jednání komise výběrového řízení za nevěrohodnou, a to jednak na základě e- mailu z 5.4.2011 (viz shora), jednak proto, že ze všech okolností, pokud by se staly tak, jak je popsala, jí muselo být jasné, že jde o zmanipulované výběrové řízení a to nejen ze žádosti (*a data této žádosti-* viz shora) o odeslání prázdných obálek, tj. obálek, které zřejmě později byly použity pro výběrové řízení, navíc je otázkou, proč neodmítla stát se členkou komise, pokud vůbec dané problematice nerozuměla, a proč svým podpisem potvrdila regulérnost výběrového řízení, které se mělo uskutečnit dne 30.3.2011, když průběhu jednání nebyla přítomna. Co se týče další části výpovědi svědkyně, soud z těchto údajů nic podstatného pro závěry o vině či nevině obžalovaných nezjistil, s výjimkou potvrzení, že obžal. K. ve firmě PNT již byl nějaký čas, než došlo k žádosti o dotaci, byl tam v pozici stavbyvedoucího pověřeného obžal. L. a dále toho, že svědkyně pro obžal. L. pracuje i nadále a říká mu Waltr.

Svědka **Martin H.** v přípravném řízení uvedl, že společnost Building CZ s.r.o. se zabývá poradenstvím v oblasti dotací a tuto činnost vykonávala i pro společnost PNT Bohemia. Klientům poskytují metodickou podporu při zpracovávání žádosti a dalších souvisejících dokumentů, avšak nemají od svých klientů plné moci, aby je v tomto procesu zastupovali, případně za ně něco vykonávali. Do jejich společnosti se obžal. Jaroslav K. dostal prostřednictvím jeho kolegy z práce pana K., obžal. K. všechno zajišťoval jako pověřená osoba za společnost PNT Bohemia, proškolili jej, co bude v rámci spolupráce muset zajistit a

jaké dokumenty doložit, aby žádost mohla být zpracována a úspěšně odeslána. Poté podrobně popisuje, jakým způsobem se připravují žádosti o poskytnutí dotace. Obžal. K. mu v průběhu celého procesu vždy doložil požadované dokumenty, vždy byl řádně proškolen, jak má např. vypadat výběrové řízení, jak má být zahájeno, vedeno a ukončeno atd. V jejich firmě se na jednom projektu podílí více lidí, neboť každý je specializován na určitou fázi, jako např. projektová dokumentace, stavební věci, ekonomická část atd. Co se týče vlastní realizační fáze, tuto neřeší, to je na investorech. Na samotné stavbě byl přítomen až při závěrečné kontrole, ví, že se této kontrole zúčastnil Vladimír L., z kontroly se samozřejmě dělají záznamy, které podepíší přítomné osoby.

V hlavním líčení nic podstatného nedodal. Když měl vysvětlit svoje pokyny pro Terezu M., z nichž vyplývala žádost o antedatování podpisu ze strany obžal. V., svědek tuto okolnost vysvětlit nedovedl.

Stejně tak **Radoslav N.** v přípravném řízení ani v hlavním líčení nedovedl vysvětlit časové souvislosti vzniku smlouvy o půjčce na 18,5 mil. Kč mezi jeho spol. Bertura a dlužníkem PNT a jejím dodatkem, jímž byla tato smlouva vypovězena. Okolnosti, které tento svědek v hlavním líčení uváděl, nevysvětlují, proč byla smlouva vůbec uzavřena. Svědek totiž v hlavním líčení tvrdil, že k uzavření smlouvy došlo proto, že po poskytnutí financování rekonstrukce by se jejich stavební firma Bertura mohla na zakázce podílet, dodávali by spol. PNT některý vybraný materiál, neboť měli velmi příznivé ceny. Tento materiál by samozřejmě jim spol. PNT nad rámec půjčky platila. Jelikož k tomu nedošlo, požadoval, aby původní smlouva byla dodatkem zrušena. Z této odpovědi vyplývá naprostá nevěrohodnost jak důvodů uzavření samotné smlouvy, tak jejího zrušení, neboť dohoda o předpokládané budoucí spolupráci není jednorázová záležitost, předchází jí určitá jednání a zjišťování možností a lze jen těžko vysvětlit, že by důvody pro zrušení příslibu odběru stavebního materiálu a další práce mohly nově nastat v rozsahu pouhých 24 hodin, během nichž by nutně muselo dojít ke zcela zásadnímu obratu v poměrech a tedy možnostech budoucí spolupráce ze strany PNT. Když na to byl svědek upozorněn, nedovedl vysvětlit, proč ke zrušení smlouvy v tak krátkém časovém odstupu došlo. Svědek potvrdil, že zná spoluobžalovaného J., který v dané době v jejich firmě pracoval na živnostenský list a vlastně to byl on, kdo je prvně informoval o možnosti spolupráce na rekonstrukci objektu spol. PNT. J. pro firmu Bertura na živnostenský list vykonával na různých stavbách stavební dozor.

Pokud jde o věrohodnost výpovědi tohoto svědka, tak e-mail založený ve spise jasně dokladuje, že ke vzniku smlouvy i dodatku smlouvy o půjčce došlo až po datu 13.4.2011. V dané souvislosti svědek uvedl, že tuto komunikaci z jeho počítače mohl ze spolupracovníků vést kdokoliv, on neměl počítač zaheslovaný, při odchodu z kanceláře ho nevypínal a o půjčce věděli všichni, mimo jiné to mohl klidně vykomunikovat z jeho počítače za svědka i obžal. J., neboť on u nich ve firmě pracoval a seděl v kanceláři naproti. Jelikož je ve spise založen i e-mail na čl. 769 s přílohami na čl. 770 – 772, z něhož vyplývá, že obžal. K. obžal. J. až dne 13.4. zasílá jak dodatek smlouvy o půjčce, tak tuto smlouvu, tedy je zřejmé, že obžal. J. tyto dokumenty teprve po datu 13.4. dal ve firmě Bertura dal k podpisu svědku N., pak není zřejmé, proč svědek přistoupil na to, že tyto dokumenty naráz a zpětně podepsal. Pokud by především smlouva o půjčce byla skutečně z data 15.2.2011, jak je na ni uvedeno (viz podpisy účastníků na smlouvě na čl. 1409), pak by touto smlouvou bezpochyby obžal. L. disponoval a nebylo by zapotřebí, aby tuto smlouvu obžal. K. obžal. J. e-mailem posílal. Nadto z textu tohoto e-mailu vyplývá, že obžal. K. obžal. J. jak smlouvu, tak její dodatek přeposílá k posouzení, a pokud budou v pořádku, přijede někam k verifikaci. I z tohoto dokumentu, tedy především z e-mailu na čl. 769 vyplývá, jakou měrou nejen obžal. K., ale i obžal. J.

spolupracovali na realizaci tr. činnosti, vyplývá z toho i nevěrohodnost tvrzení svědka N., neboť i kdyby vše předem vykomunikoval obžal. J. bez jeho vědomí, musel si všimnout, že po datu 13.4.2011 podepisuje naráz jak smlouvu o půjčce, tak její první dodatek, a to naráz a antedatovaně. Co se týče podílu obžal. J., pak nejen z e-mailu, ale i výpovědi svědka N. vyplývá, že vše kolem smlouvy a jejího rozvázání zařizoval právě obžal. J. O tom, že oba jmenovaní obžalovaní o podvodu z jejich strany vědí, svědčí e-mail založený na čl. 743 ze dne 12.4.2011, v němž obžal. K. obžal. J. posílá smlouvu o půjčce a dává v této souvislosti doplňující požadavky, tj. nutnost doplnit výroční zprávu, nebo rozvalu a výkaz zisku a ztráty rovněž za poslední dva roky. Obžal. K. z vědomě páchané tr. činnosti usvědčuje i e-mail ze dne 13.4.2011, kdy M. zasílá poslušnost výběrových řízení a příslušnou dokumentaci, ovšem zasílá jí k odsouhlasení. E-mail ze dne 13.4.2011 založený na str. 775 usvědčuje svědka N. ze lži, pokud tvrdil, že tento e-mail mohl poslat obžal. J., neboť tímto e-mailem se obžal. K. ptá firmy Bertura, zda není problém a kdy je možno podepsat dodatek ke smlouvě. Z logiky věci vyplývá, že ve firmě Bertura by se zřejmě neptal někoho, kdo není jednatelem společnosti a není oprávněn za ní smlouvy a jejich dodatky podepsat, respektive, pokud to zařizoval prostřednictvím obžal. J., ten se na dotazované musel u N. informovat.

Z výpovědi svědka **Josefa Z.** z přípravného řízení i hlavního líčení vyplývá jakým způsobem proběhla kontrola dne 11.7.2013 ze strany Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, neboť byl vedoucím skupiny, která prováděla kontrolu projektu výrobních hal u společnosti PNT Bohemia. Kontroly se zúčastnil on, jeho kolegyně Kateřina K. a dále zástupci externí skupiny, z nichž si pamatuje pouze pana H. Ze strany příjemce dotace se jednání zúčastnil jednatel společnosti Vladimír L. Standardním úkonem při zahájení kontroly je ověření totožnosti jednatele a z tohoto důvodu má za to, že se této kontroly zúčastnil Vladimír L., neboť musel předložit doklad totožnosti. Kontrola proběhla standardním způsobem, byl pořízen záznam i fotodokumentace, závěrečný protokol se dává přečíst jednatelem, který jej zpravidla nejdříve podepíše, a poté protokol podepíše kontrolní komise. Protokol se podepisuje na místě, dodatečně může být podepsán pouze v případě, že by na základě zjištěných nedostatků pozvali jednatele do Prahy a tam by dokládal další věci a protokol by poté podepsal tam. Rozhodně se protokol nezasílá jednatelem poštou, aby jej podepsal.

V hlavním líčení svědek potvrdil, že MPO při finální kontrole jako vždy přizvalo i zástupce své právní firmy a ze strany žadatele byl přítomen její jednatel, což je pravidlem, neboť ten musí předložit originální doklady dokumentace, na jejíž rozsah je předem upozorněn. Před soudem popsal podmínky výběrového řízení a objasnil, že pokud by v průběhu stavby došlo k situaci, že stavba by byla realizována za podstatně nižší částku, než je uvedena v žádosti o dotaci, dotace by vyplacena byla, ovšem byla by v poměru k částkám investovaným žadatelem krácena. Ostatně veškeré údaje tohoto svědka, tedy podmínky, které je přesně nutno dodržet proto, aby dotace byla poskytnuta, jsou obsaženy v podmínkách vydávaných MPO, všichni žadatelé o dotaci jsou s nimi seznámeni a jednatel firmy požadující dotaci svým podpisem v registrační i plné žádosti splnění těchto podmínek potvrzuje. Obžal. L. svým podpisem pod protokolem z finální kontroly potvrdil, že veškeré materiály předávané členům komise a údaje z nich vyplývající jsou pravdivé. Svědek v hlavním líčení opakovaně potvrdil, že pokud by subdodavatelem nebo dodavatelem byla firma, která by měla přímo uzavřenou smlouvu s PNT nikoliv s vítězem výběrového řízení anebo jeho subdodavatelem, nebyla by dotace proplacena, neboť by nebyly splněny podmínky poskytovatele dotace. Stejně, i pokud by dílo postavila firma, která by byla subdodavatelem vítězem výběrového řízení, pak za situace, kdyby poskytovatel dotace zjistil, že výběrové řízení neproběhlo regulérně, dotace by nemohla být proplacena, neboť nebyly splněny podmínky dotace. V dané souvislosti je nutno připomenout, že svědek byl tázán proto, že

v materiálech vydaných spol. PNT jsou dvě smlouvy ze dne 12.4. a 3.9.2012 uzavřené s firmou Chili jako dodavatelem díla (první podepsaná obžal. K., druhá podepsána obžal. L.), a pokud obhájci v souvislosti s otázkami předsedkyně senátu, které pokládala svědkovi, namítali, že může jít o návrh smluv, resp. že smlouva z 3.9. se týká něčeho jiného, pak je třeba upozornit, že v přílohovém svazku nejde o jakési návrhy smluv, nýbrž o originální smlouvy s originálními podpisy účastníků smlouvy, přičemž v obsahu smlouvy, zejména ze dne 12.4.2012 je zřejmé o jaké plnění se jedná a i cena plnění je naprosto zřejmá. Oproti argumentaci obhájců (uváděné v průběhu výslechu svědka) o tom, že smlouva ze dne 3.9. popisuje jiné práce, které nebyly součástí rekonstrukce, nutno připomenout tu část výpovědi obžalovaného L., který na dotazy soudu tvrdil, že sice šlo o práce na rekonstrukci areálu, ale šlo pouze o práce v rámci reklamace, kterou neuplatnil u dodavatele smlouvy. Proč tomu soud neuvěřil, je popsáno na jiném místě tohoto odůvodnění. V souvislosti s odpovědí svědka na dotaz obhájce, zda byla prováděna při finální kontrole nejen dokladová kontrola, ale i fyzická kontrola, na což svědek odpověděl kladně, tedy zkontrolovali, že na stavbě bylo postaveno vše, co tam mělo být, třeba upozornit, že to není podstatné, podstatné pro rozhodnutí soudu je, kdo dílo postavil, tedy zda to byl vítěz výběrového řízení firma Herstav, nebo jeho subdodavatel firma SUPPRESS nebo firma diferentní, nehledě na částku podstatně nižší, která firmě Chili byla spol. PNT vyplacena.

Z důkazů, jak již výše řečeno a jak bude konstatováno i níže, vyplývá, že v žádném případě to nebyl ani dodavatel ani jeho subdodavatel firma SUPPRESS, nýbrž firma Chili, resp. HBB, které se na rekonstrukci podílely a které obě fakturovaly přímo spol. PNT a s firmou SUPPRESS ani Herstav neměly uzavřenu žádnou smlouvu. Proto jak podle výpovědi svědka, ale zejména podle podmínek k žádosti o dotaci, s nimiž byl obžalovaný K. i L. seznámeni, nebyly podmínky pro poskytnutí dotace splněny.

Svědek **Jaromíra K.**, který pracoval pro spol. Building CZ, potvrdil, že e-mailová komunikace, zajištěná v PC obžal. K., se skutečně týkala výběrového řízení společnosti PNT. V hlavním líčení ke své výpovědi z přípravného řízení doplnil, že impuls navštívit areál PNT zřejmě dal obžal. K., který v areálu už na ně čekal, resp. musel to být někdo z PNT Bohemia

Co se týče toku finančních prostředků z firmy PNT na firmu Herstav, SUPPRESS a dále do firem, které nebyly dodavateli ani subdodavateli, byli k tomu vyslechnuti zástupci firmy Losser i Arching.

V rámci vyžádané právní pomoci ze Slovenské republiky byl proveden výslech **Ladislava B.**, který uvedl, že nikdy nedal souhlas k tomu, aby se stal jednatelem společnosti SUPPRESS CZ, s.r.o., společnost nikdy nekupoval, nikdy se s nikým o ničem nebavil, nepřevzal žádný protokol ani vozidlo, s Petrem J. neměl nikdy nic společného.

Svědek **Jaroslav D.** v přípravném řízení uvedl, že na rekonstrukci výrobních prostor pro společnost PNT Bohemia s.r.o. se nepodílel a ani neví, o co se má jednat. Za společnosti Losser s.r.o. a Arching Group s.r.o. neprováděl žádné finanční transakce a pokud z účtu vybíral peníze, bylo to na základě buď pokynu pana L., nebo Jaroslava K., který mu sdělil, že omylem na tento účet zaslal peníze, které měly být jeho. Co se týče pana L., pro toho vykonával přepravu stavebního materiálu, tuto možnost mu nabídnul a takto se i seznámil s Jaroslavem K. Co se týče předložení smlouvy o půjčce mezi společnostmi Losser s.r.o. a PNT Bohemia s.r.o. k tomu uvádí, že podpis není jeho a ani neměl takové razítko. K předloženým výpisům k účtu společnosti Losser s.r.o. na kterém jsou příchozí platby do společnosti SUPPRESS CZ s.r.o. a odchozí platby pro společnost PNT Bohemia s.r.o. uvádí, že žádné

faktury nevystavoval, není mu o tom nic známo. K účtu společnosti Losser s.r.o. předal klíč k elektronickému bankovníctví Jaroslavu K. a na druhou společnost Arching Group s.r.o. panu L., protože jim tam prý dobíhaly nějaké obchody.

V hlavním líčení potvrdil, že spol. Arching mu byla nabídnuta k odkoupení z důvodu nevyhovitelných pohledávek, což mu nabídl pan L. Koupě spol. Losser byla zprostředkována obžal. K., který nabídl spolupráci týkající se obchodu. Svědek nedovedl vysvětlit, proč si firmu, která se měla jen vymáhat pohledávky, vlastně koupil, přičemž nikdy jindy si žádnou jinou firmu nekoupil, ani to, proč později přestal být jednatelem této firmy. K tomu pouze uvedl, že firma žádné pohledávky nevy mohla, přišlo mu to jako nefér obchod a v K. ztratil důvěru. K. mu před tím řekl, že vše bude řídit sám a bude mu dávat práci. K. si založil účet v bance a vyžádal si u něj dispoziční právo k účtu firmy Losser. K. i L. dával svědek peníze, neboť L. údajně uvěřil, že na firemní účet Arching byly pro L. poukázány z již dříve proběhách obchodů a K. uvěřil, že jde o omylem na účet Losser zaslané platby. Svědek neví, která firma měla peníze omylem zaslat. K účtu firmy Arching dispoziční právo svědek neměl, měl ho L. Dále uvedl, že rekonstrukce areálu PNT Bohemia, projekt ve Studeněvci nebo firma SUPPRESS či PNT mu neříkají nic, od K. o tom nikdy neslyšel

O nevěrohodnosti a účelovosti výpovědi svědka svědčí i jeho odpověď soudu o tom, že o výběrech a předávání peněz nikdy nenechal vyhotovit žádné potvrzení, nepotřeboval ho, neboť L. znal a K. věřil, když ho L. přivedl. Svědek potvrdil, že firmu Losser a Arching žádnou činnost, nevykonávaly.

Z právě popsaného lze dovodit, že jednateleství svědka bylo využito pouze k tomu, aby přes účty těchto dvou firem byly přeposílány finanční částky, ta jak vyplývá i z analýzy MF ČR.

Výpovědi osob, které soud k hlavnímu líčení nepovažoval za nutné předvolat, a které pouze ve věci podaly vysvětlení, soud postupem dle § 211 odst. 6 tr. řádu v přípravném řízení se souhlasem státního zástupce přečetl, přičemž z vysvětlení svědka **Lad. M.**, jednatele a majitele firmy HBB vyplývá, že jejich firma pro spol. PNT pracovala v letech 2012-2013 a vykonávala při rekonstrukci drobné dokončovací práce. Veškeré práce fakturoval přímo PNT. Za hlavního manažera PNT by označil obžal. K., který na základě pokynů jednatele společnosti L. určoval rozsah prací. Co se týče fakturace, se spol. PNT Bohemia se dohodli, že práce budou fakturovány na PNT, on faktury nosil do kanceláře společnosti, která byla na staveništi, a odevzdával je účetní. Na stavbě viděl i svědka M.Š. , který tehdy pracoval pro společnost Chilli. L. mu za práci dal nejdřív jako protihodnotu částky 247 000.- Kč za vykonané práce dal vůz Porche, za které svědek splácel leasing 15 000 Kč měsíčně, které předával L. Pro poruchovost vůz vrátil a obžal. mu dal Škodu superb B , oba vozy byly na firmu PNT. Veškeré doklady a faktury měl v pronajatém bytě, ale pak byl vzat do vazby pro jinou trestnou činnost, na níž se J. K. měl podílet a po propuštění už v bytě bydlel někdo jiný a svědek se k dokladům nedostal., neví, co se s nimi stalo. Toto poslední tvrzení svědka soud hodnotil jako účelové, neboť mu majitel bytu musel sdělit, kam všechny jeho věci z bytu uložil, neměl důvod to zamlčet.

Ze záznamu o podání vysvětlení zástupce firmy Chili **Milana Š.** vyplývají podobné skutečnosti tedy, že jejich firma pracovala na stavbě pro spol. PNT Bohemia, faktury za vykonanou práci vystavoval na spol. PNT Bohemia a odevzdával je osobně v kanceláři, která byla zřízena na stavbě, část faktur byla proplácena v hotovosti a část byla připsána na účet společnosti. Obžalovaný L. se někdy na stavbě ukázal, svědek viděl i obžal. K., který byl hlavním vedoucím stavby a se kterým se téměř denně na stavbě setkával. I tento svědek tvrdil,

že žádné doklady z této stavby nemá, neboť bydlel v sociálním bytě v bytě v městě Turzovka a když se opil, prodal veškerý nábytek a když se ráno vzbudil, tak zjistil, že byt je prázdný.

Z výpovědi obou jmenovaných o způsobu fakturace, respektive proplacení částky 247.000.- Kč, opět vyplývá, že všichni obžalovaní museli vědět, že stavební práce související s rekonstrukcí nevykonává firma proklamovaná poskytovateli dotace, nýbrž zcela jiná firma, resp. firmy, které fakturovaly přímo PNT, což by v případě, že by pracovaly pro dodavatele firmy PNT, tj. vítěze výběrového řízení spol. Herstav, který byl garantem stavby, resp. pro jeho jediného dodavatele SUPPRESS, možné nebylo. Nesplnění dotačních podmínek proto potvrzují ty části výpovědi obou svědků o způsobu financování rekonstrukce, za což L. M. bylo zapláceno obžal. L. poskytnutím osobního vozu, druhému svědkovi bylo placeno dílem v hotovosti, dílem oproti fakturám. Ani to by v případě subdodavatele, který dodává hlavnímu dodavateli, resp. jeho subdodavateli, možné nebylo.

Co se týče právní kvalifikace, která byla použita v obžalobě, soud ještě před zahájením hlavního líčení její správnost ověřil dotazy na MF ČR a MPO, které byly upřesňovány i v průběhu hlavního líčení. Ze všech odpovědí dotázaných institucí vyplývá to, na co byli již při nařízení hlavního líčení obžalovaní upozorněni, a sice, že v případě této dotační žádosti, které bylo vyhověno, došlo k naplnění skutkové podstaty dokonání tr. činu jak dle § 212, tak i dle § 260 tr. zákoníku, neboť peníze z kapitoly rozpočtů EU v tomto případě již poskytnuty byly.

Podle § 211 odst. 6 tr. řádu za souhlasu státního zástupce sodu přečetl i protokol o podání **vysvětlení Jiřího L.**, z něhož vyplývá, že obžal. K. svědek znal od roku 2010 – 2011, K. mu nasliboval hory – doly, stavební práce, materiál, a když se dohodli, zeptal se svědek, jestli mu vyhovuje cena, s čímž obžalovaný souhlasil. Šlo o linku na stříkání či lakování, za obžalovaným byl svědek asi třikrát a krom toho mu doporučil stavební firmu či dělníky. Obžalovaného J. svědek nezná, jediné, co ví, je, že je Rus a měl to být šéf. Ví, že mu doporučoval nějakou firmou na bourací práce ohledně hal. Od té doby, co se s K. přestal stýkat, se tím již nezabýval. Spol. Arching Group Plus svědek vlastnil a prodal ji panu D. asi před čtyřmi roky, v roce 2010. Ve firmě byly nezaplacené pohledávky asi za 6 mil. Kč a svědek neměl čas se tím zabývat. K dotazu, jak je možné, že po změně jednatele měl svědek společně s novým jednatelem dispoziční právo k účtu, svědek připustil, že to možné je, neboť tam chodily peníze za dluhy či opožděné platby. Tuto odpověď svědka soud považuje z důvodů již výše rozvedených rovněž za ryze účelovou a nevěrohodnou. Svědek připustil, že poté, když s obžal. K. začal spolupracovat, obžalovaný požadoval, aby si svědek založil interbanking, což svědek odmítal, neboť se v tom nevyzná. K. argumentoval tím, že takto budou transakce rychlejší. Svědek to odmítl s tím, že nedá všanc přístupové údaje ke svému účtu, kam by mohly přijít peníze a K. by je mohl vybrat. Svědek se domnívá, že internetové bankovníctví chtěl obžal. K. i po novém jednatelem panu D., neboť ten by si ho sám pro sebe neobstaral.

Na základě všech důkazů provedených v hlavním líčení soud v závěru hlavního líčení zamítl návrhy na doplnění dokazování podané státním zástupce i obhájci obžalovaných L. a K., a to z následujících důvodů:

Státní zástupce po výslechu svědka Z., pracovníka MPO, dával v úvahu vyžádat další doplňující zprávu poskytovatele dotace o tom, zda i v případě, že stavbu, na níž je požadovaná dotace, zhotoví jiná firma, než je vítěz výběrového řízení anebo její subdodavatel, by byla dotace ze strany poskytovatele uhrazena. Tento důkaz soud považuje za absolutně

nadbytečný, nejen s ohledem na výslech svědka Z., který potvrdil, že v takovém případě by nemohla být dotace proplacena, ale především na podmínky poskytnutí dotace (viz čl. 13 a násl.), v nichž jsou přesné podmínky pro poskytnutí dotace uvedeny a z nichž je jednoznačně patrné, v jakých případech je dotace proplacena, tedy vyplývá z nich, že stavbu nesmí realizovat jiná firma, než je vítěz výběrového řízení a jeho subdodavatelé. Z podpisu obžalovaného L. na plné žádosti rovněž vyplývá, že tímto podpisem stvrzuje, že s uvedenými podmínkami byl seznámen (viz bod C/1 plné žádosti). Jak vyplývá z článku I/2 obecné části těchto podmínek, tyto podmínky se stávají závaznými pro příjemce dotace ode dne, kdy bylo vydáno Rozhodnutí. Z článku II písm.d) vyplývá, jakým způsobem má žadatel při výběru dodavatelů postupovat, tedy, že je nutno postupovat v souladu se zákonem číslo 137/2006 o veřejných zakázkách, nebo podle pravidel pro výběr dodavatelů, kteří tvoří přílohu podmínek.

Je proto s podivem, proč státní zástupce daný návrh na doplnění dokazování dával vůbec v úvahu.

Obhájce obžalovaného L. navrhoval výslech svědka Ludka M., výrobního ředitele PNT, který by se vyjádřil k vnitřním poměrům ve společnosti, k rozdělení rolí ve společnosti a k okolnostem finální kontroly provedené dne 11. a 12.7.2013 v areálu stavby. To proto, že z výpovědi jedné svědkyně může vyplývat, že obžalovaný L. vůbec u této kontroly není, svědkyně si je tím naprosto jistá, navíc Luděk M. byl členem komise při výběrovém řízení.

Tento návrh soud považuje za nadbytečný, jména členů výběrové komise jsou zachycena ve všech listinných důkazech, které mimo jiné tvoří přílohu žádosti o dotaci a je zřejmé, že jméno svědka mezi nimi absentuje. Jména členů výběrové komise vyplývají z příloh protokolu o výsledku kontroly provedené u příjemce dotace ve dnech 11. – 12.7.2013, z přílohy je zřejmé, že žadatel poskytovateli dotace tvrdil, že členy této výběrové komise kromě svědkyně Jaroslavy K. a obžal. Jaroslava K. byl Ing. Pavel G., jmenování také dali souhlas se jmenováním členy komise a poskytli svoje čestná prohlášení. Pokud by měl být členem výběrové komise Luděk M., pak tím spíše by to svědčilo o tom, že se žádné výběrové řízení neuskutečnilo, ovšem k tomuto závěru soud mohl na základě objektivních a tedy nesporných důkazů dospět i bez výpovědi jmenovaného svědka. Co se týče svědectví Ludka M. k vnitřním poměrům spol. PNT a rozdělení rolí ve společnosti, jsou takové důkazy bezpředmětné, kromě toho, že obžal. L. je jednoznačně jednatelem PNT a není jím obžal. K., tak z výpovědi obžal. L. i z výpovědi dalších osob bylo zřejmé, že vlastní rekonstrukci zařizoval obžal. K., to ostatně vyplývá i ze zajištěné e-mailové komunikace, z jeho podpisu pod smlouvami uzavíranými v této souvislosti spol. PNT i z dalších listinných důkazů. To, že obžal. K. byl v tomto směru aktivní, v žádném případě nemůže obžal. L. zbavit viny, jak bude i níže uvedeno. Dále obhájce navrhoval výslech fakturantky PNT Alice K., která měla být v denním kontaktu s obžal. K. a mohla by se rovněž vyjádřit k rozdělení rolí a vnitřním poměrům ve společnosti. Tento návrh na doplnění dokazování nebyl z právě uvedených důvodů rovněž akceptován.

Obhájce obžal. K., jak již avizoval v průběhu hlavního líčení, požadoval vyžádat trestní spis ve věci vedené u OS Zlín pod sp. zn. 48T 53/2015, v níž byl soudcem OS ve Zlíně vydán příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků, při které byl mimo jiné zajištěn notebook zn. HP pro Buk černý majitele Jar. K., jehož disk později zkoumal Ing. Berger, který pro toto tr. řízení zajistil usvědčující e-maily výše popsané. Kopie předmětného příkazu soudce je založena ve spise MS v Praze sp. zn. 48 T 7/2016 na čl. 529 a vzhledem k jeho obsahu a především z důvodů, které budou v závěru tohoto odůvodnění v souvislosti se závěrečnými

řečmi obhájců uvedeny, a které proto na tomto místě není třeba uvádět, byl tento návrh zamítnut.

Pokud jde o závěrečné návrhy obhájců, tak argumentaci obhájce obžal. K., který shodně jako všichni tři další obhájci požadoval zprostit svého klienta obžaloby, stejně jako argumentaci jeho kolegů, bylo nutno odmítnout z následujících důvodů:

Obhájce obžal. K. především zpochybňoval důkazy zajištěné z notebooku obžal. K. znalcem Ing. Bergerem, tj. usvědčující e-maily a z nich vyplývající časové souvislosti, které jednoznačně svědčí o tom, že obžalovaní manipulovali nejen doklady, které měly potvrzovat výběrové řízení, ale i další podklady pro žádost o dotaci, tj. podklady pro tvrzení o způsobu financování rekonstrukce. Proti jeho argumentaci je třeba uvést, že předmětný příkaz k domovní prohlídce založený na čl. 529 vydal soudce OS ve Zlíně dne 6.5.2013 a vyplývá z něj, že příkaz byl vydán v době, kdy Jaroslav K. byl podezřelý ze spáchání pojistného podvodu souvisejícího se škodní událostí, kterou dne 14.2.2012 nahlásila spol. PNT Bohemia. Tento příkaz má veškeré náležitosti ust. § 83a dost. 1 tr. řádu, je zde podrobně vysvětleno, z jakého důvodu má být prohlídka vozidla Škoda Super majitele Jaroslava K. provedena, je zde rozvedeno podezření pojišťovny, která odmítla požadavek spol. PNT likvidovat, vyplývá z něj, že podezřelé jsou i další dvě osoby, které si faktury předložené policii přeposílali e-mailem. Vyplývá z něj, že pro řádné objasnění a zadokumentování podezření, je nutno provést prohlídku tohoto vozu, neboť se zde mohou nacházet další věci důležité pro tr. řízení, mimo jiné i navigace, která byla hlášena jako odcizená. Výslovně je zde uvedeno, že tento úkon musí policie provést jako úkon nedokladný a neopakovatelný ve smyslu § 160 odst. 4 tr. řádu, neboť je zde důvodná obava ze zmaření nebo zničení důkazů pachatelem, přičemž tyto důkazy případně se ve voze nalézající nelze v současnosti jiným způsobem zajistit. Pokud obhájce v dané souvislosti uváděl, že tento příkaz odporuje požadavkům uváděným např. v nálezu Ústavního soudu ČR č. IV.ÚS 33370/10, tak toto tvrzení obhájce odporuje realitě. Z citovaného nálezu ústavního soudu vyplývá, zejména z bodu 10, 11, 14 a 15 tohoto usnesení, jaké požadavky ústavní soud na zákonnost příkazu k prohlídce jiných prostor klade, přičemž veškeré tyto požadavky jsou v příkazu soudce OS Zlín ze dne 6.5.2013 splněny beze zbytku. Nelze proto dovozovat, že tímto příkazem byla porušena základní práva obžalovaného obsažená v článku 12 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Nadto soud dodává, že z jiného rozhodnutí stejného soudu z téhož období, tj. z Rozhodnutí Ústavního soudu ČR č.j. III ÚS 2260/10, vyplývá mimo jiné, že pokud ze všech okolností případu přesvědčivě vyplývá, že podmínky neodkladnosti úkonu byly skutečně dány, potom pouhý nedostatek podrobného písemného zdůvodnění neodkladnosti úkonu ve spise, byť je na místě jej hodnotit negativně, nemusí být nutně posuzován jako ústavně právní pochybení vedoucí k nepoužitelnosti důkazů. Jak řečeno, obhájcem zpochybňovaný důkaz ovšem tímto nedostatkem netrpí. I řada dalších rozhodnutí, především Nejvyššího soudu ČR nejen v souvislosti s domovními prohlídkami nebo prohlídkami jiných prostor hovoří o tom, že ne všechny nedostatky příkazů k domovním prohlídkám anebo odposlechům, vedou k absolutní neplatnosti těchto úkonů, tedy neplatnosti důkazů jejich prostřednictvím zajištěných, například v pochybnostech lze vyslyšet i pracovníky policie k neodkladnosti provedení úkonu apod. Argumentace obhájce o tom, že důkazy zajištěné při domovní prohlídce prováděné v souvislosti s jinou tr. věcí nelze použít v tr. řízení ohledně jiného tr. činu téhož, anebo dokonce jiného pachatele, nejsou na místě vůbec, naopak je běžnou praxí, že důkazy zajištěné v rámci domovní prohlídky nařízené v souvislosti s prověřováním podezření nebo obvinění z konkrétního tr. činu, vedou u daného pachatele k rozšíření tr. stíhání, anebo k tr. stíhání zcela jiné osoby. Opačná argumentace by byla nesmyslná, neboť pokud by při takové domovní prohlídce byl nalezen nesporný důkaz o spáchání tr. činu jinou osobou, anebo jiného tr. činu osobou, u níž

je prohlídka prováděna, ignorování takového důkaz by naopak bylo v rozporu se zákonem, tento důkaz by bylo nutno vyhodnotit a případně sdělit obvinění příslušným pachatelům. Řečené potvrzuje např. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 6Tdo 1507/2014, v němž se mimo jiné uvádí, že „zákon nezapovídá možnost využití důkazu opatřeného v jiné tr. věci v souvislosti s objasňováním skutkových okolností v tr. věci odlišné, pokud jsou splněny podmínky, za nichž je takové užití důkazů možné“. V případě nyní Městským soudem v Praze projednávané tr. věci dané podmínky splněny byly.

Souhlasit nebylo možno ani s tvrzením obhájce o tom, že v rozhodnutí o poskytnutí dotace (viz čl. 1363 a násl.) není zmínka o tom, že by dodavatel vzešlý z výběrového řízení měl zakázáno použít subdodavatele. Přitom orgány činné v tr. řízení vůbec neprokázaly, kdo tímto subdodavatelem byl, tedy kdo vlastně onu stavbu realizoval.

K tomu nutno uvést, že obžalovaný J. a obžal. K. v této tr. věci vůbec nevyprovídali, z výpovědi obžalovaného V. vyplývá, že tímto dodavatelem rozhodně nebyla firma Herstav, obžal. L. tvrdil, že určité práce, které bylo nutno reklamovat, provedla firma Chili. Je třeba souhlasit s obhájcem v tom, že z podmínek pro poskytnutí dotace pochopitelně nevyplývá zákaz, aby dodavatel, který vyhrál výběrové řízení, použil subdodavatele, anebo řadu subdodavatelů, rozhodně je ale z těchto podmínek jasné, že subdodavatelé musí pracovat pro hlavního dodavatele, tj. vítěze výběrového řízení. V dané věci, a to zejména z finančních toků, bylo zjištěno, že peníze PNT poukazovala na účet spol. Herstav, která peníze převáděla na údajného subdodavatele spol. SUPPRESS, která finanční prostředky dál převáděla ve prospěch spol. Stasko Bratislava, Arching Group a Losser, ačkoli převádění finančních prostředků mezi společnostmi PNT - Herstav - Suppress mělo správně probíhat zcela opačně. Přitom z dokladů zajištěných ve firmě PNT a z výpovědi svědků vyplývá, že firma Losser ani Arching nemohly být subdodavateli spol. SUPPRESS, takovým subdodavatelem nemohla být ani spol. Chili, o níž hovořil obžal. L. jako o firmě, která pouze odstraňovala závady stavby za firmu Herstav. Pokud jde o spol. SUPPRESS, ta vlastními silami žádnou práci nemohla vykonat, neboť v ní byl zaměstnán pouze jediný člověk, a to obžalovaný J. Jak řečeno firma Herstav vůbec žádnou práci pro společnost PNT neprovedla a s výjimkou spol. SUPPRESS s žádným subdodavatelem smlouvu nepodepsala. Stejně tak žádnou smlouvu s žádným subdodavatelem nepodepsala firma SUPPRESS. Co se týče firmy Chili a firmy HBB, tak obě firmy fakturovaly za svoji práci přímo spol. PNT. Podmínky pro poskytnutí dotace tedy v žádném případě splněny nebyly, byť skutečně nebylo prokázáno, kdo všechno vlastně a především za jakou cenu celkem rekonstrukci objektu PNT ve Studěnsku realizoval. Z důvodu vpředu uváděných (analýza finančních toků a materiály vydané firmou PNT) lze dovodit, že rekonstrukci firma PNT pořídila zhruba za třetinovou cenu z té, kterou proklamovala v žádosti o dotaci.

Ze shodných důvodů, jak bylo právě uvedeno v souvislosti se závěrečnou řečí obhájce obžalovaného K., nebylo možno souhlasit ani se závěrečnou argumentací obhájce obžalovaného J., který rovněž poukazoval jednak na nezákonnost získání důkazu, tj. notebooku obžalovaného K., z něhož byly zajištěny usvědčující e-maily a dále stejně jako předchozí obhájce poukazoval na skutečnost, že použit subdodavatele v případě zakázky dotované ze státního fondu, resp. fondu EU nic nezakazuje. Naopak využití subdodavatelů je běžné. Pokud obhájce nad rámec argumentace obhájce obžal. K. zdůrazňoval, že proto, že kontrola stavby proběhla v pořádku a ministerstvo vyplatilo dotaci, neboť mělo k dispozici rozpočet na 30 mil. Kč, nemohl nikdo z obžalovaných nikoho uvádět v omyl, anebo celou věc zmanipulovat, pak je třeba poukázat na to, což již shora bylo řečeno o neexistenci výběrového řízení, zmanipulovaných dokladech, které jeho existenci měly potvrzovat, o antedatované

smlouvě o půjčce a jejím následném vypovězení, o čemž svědčí objektivní, tedy především listinné důkazy. Jestliže obhájce poukazoval na fakt, že obžalovaný L. smlouvu ze dne 3.9.2012 podepsal za jiným účelem, a sice proto, že v areálu souběžně probíhalo více staveb, ale ne všechny byly kryty rozpočtem dotačního programu, tak znovu nutno poukázat na výpověď obžalovaného L., který k tomu v této souvislosti tvrdil, že se spol. Chili spolupracoval právě v rámci rekonstrukce, neboť řadu věcí bylo nutno reklamovat a firma Herstav by tak rychle opravy nezařídila. Nadto obhájce pomíjí, že ve spise je založena smlouva ze dne 12.4.2012 podepsaná za PNT zmocněným obžalovaným K. a za spol. Chili jejím jednatelem, přičemž tato smlouva (jak opět výše opakovaně zdůrazňováno) byla nepochybně pořízena obžal. K., který za spol. PNT podepsal smlouvu s firmou Herstav, smlouva s firmou Herstav a smlouva s firmou Chili je grafickou úpravou, použitím typu písma a obsahem zcela totožná až na to, že se liší v ceně zakázky o cca 18 mil. Kč. Pokud obhájce uvádí, že nikdo z obžalovaných nemohl nic zmanipulovat, protože výsledkem byla skutečně stavba, která byla zkolaudována a byla v rozsahu odpovídajícím zadávající dokumentaci, pak proti tomu nutno argumentovat, že právě skutečnost, že stavbu postaví firma jiná, než je vítěz výběrového řízení, anebo jeho subdodavatel, a to za podstatně nižší cenu, je typickým způsobem realizace tohoto druhu tr. činnosti, pokud by tomu tak nebylo, nebylo by třeba zákonným ust. § 212, resp. 260 postihovat pachatele právě těchto tr. činů. Smyslem poskytované dotace totiž je, aby veškeré poskytnuté peníze byly použity v souladu s proklamovaným účelem a to v proklamovaném rozsahu, nikoliv ke zcela jinému účelu, kterým je zisk pachatelů. Pokud by stavba byla pořízena levněji, musel by podle závazných podmínek poskytovatele dotace, s nimiž byl obžal. L. i K. seznámeni, žadatel o dotaci včas poskytovateli dotace oznámit, že stavbu pořídil levněji a dotace by o příslušnou částku byla zkrácena. Nebylo možno souhlasit ani s tvrzením obhájce o tom, že sice výběrové řízení, jak ho popsala svědkyně K., neproběhlo dejme tomu v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, ale bylo platné. Z důvodů opět vpředu uvedených, zejména z e-mailů zasílaných až po údajném uskutečnění tzv. výběrového řízení, je zřejmé, že vůbec žádné výběrové řízení zvláště neproběhlo, svědkyně K. se pod listinu podepsala pouze na přání obžalovaného K. Souhlasit nebylo možno ani s jedním z argumentů, na jejichž základě obhájce obžalovaného L. požadoval zproštění svého klienta viny podle § 226 písm.c) tr. řádu. Obhájce v této souvislosti argumentoval neprokázanou subjektivní stránkou žalované tr. činnosti, maximálně dle jeho názoru by mohlo jít o vědomou nedbalost. V této souvislosti poukazoval na generální plnou moc udělenou obžalovaným L. obžalovanému K., který dle obhájce na základě této plné moci byl povinen dostát všem povinnostem vyplývajícím z žádosti o dotaci a převzal tím zodpovědnost za správnost všech jím spravovaných agent, k tomu měl k dispozici i elektronický podpis. Dále dle obhájce nebylo prokázáno bez pochybností, že při závěrečné kontrole vůbec obžal. L. předkládal nějaké doklady s ohledem na to, že svědkyně K. si nebyla zcela jistá, zda obžalovaný L. setrval na místě po celou dobu kontroly. Jde tedy podle obhájce o významné pochybnosti.

Proti této argumentaci stojí výpověď samotného obžal. L. stejně jako zástupce MPO, kteří potvrdili, že obžal. L. byl přítomen nejen v závěru kontroly, ale i při jejím zahájení, kdy předložil poskytovatelem dotace po něm požadované a předem avizované podklady, tyto podklady ovšem neopatřil z účetnictví spol. PNT, jak by bylo možno předpokládat, nýbrž jejich kopie zajistil ve spolupráce s obžal. V. ve firmě Herstav, což samo o sobě vzbuzuje pochybnosti. Pokud by totiž bylo vše řádně prováděno a účtováno, nutně by musely být kopie smlouvy spol. Herstav a zejména kopie faktur vydávaných spol. Herstav řádně záúčtovány a to nespíše i v elektronické podobě v účetnictví společnosti PNT. Pokud jde o závěrečnou prověrku na místě stavby provedenou v přítomnosti jednatele PNT dne 12.7.2013, tak je mimo vši pochybnost, že i v závěru této kontroly byl obžal. L. přítomen, o čemž svědčí jeho

podpis pod zápisem o kontrole, i jeho vlastní výpověď. Tvrzení obhájce o tom, že veškeré povinnosti a zodpovědnost stíhaly pouze obžal. K., vyvracejí podpisy obžal. L. pod registrační a plnou žádostí, těmito podpisy stvrzuje správnost všech údajů na těchto listinách uvedených. O tom, že tr. činnost byla předem připravena a o tom, jakým způsobem byla tr. činnost předem připravena, svědčí mimo jiné i podpis obžalovaného L. na smlouvě o půjčce spol. Bertura, tedy na smlouvě, která byla dle objektivních důkazů nalezených v notebooku obžal. K. antedatována, a jestliže obžal. L. tuto smlouvu podepsal až po datu 13.4.2011 ovšem s datem 15.2.2011, tedy v době, kdy současně podepsal dodatek o vypovězení této smlouvy, věděl, že se dopouští podvodu, který bude prezentován poskytovateli dotace. Pokud by obžal. L. nevěděl o předem připraveném podvodu, pak by realizovat trestnou činnost ze strany spoluobžalovaných nemělo smysl, neboť by jim v tom jednoduše obžalovaný L. zabránil. Jak již řečeno, smyslem tohoto druhu tr. činnosti je získat nemalý majetkový prospěch, přičemž disponentem účtu spol. PNT, na nějž se nakonec vrátila valná část zisku z této tr. činnosti, byl právě obžal. L. Otázkou související se subjektivní stránkou jednání právě obžal. L. v souvislosti s uvedeným ziskem z tr. činnosti je důvod, proč vlastně obžalovaný o rekonstrukci usiloval, když z analýzy MF ČR vyplývá mimo jiné, že v době prověrky MF nebyl rekonstruovaný objekt PNT Bohemia Studeněves využíván k výrobě stavebních izolačních panelů vlastního inovativního produktu, ani k jinému druhu výroby. Vzhledem k tomu, že spol. PNT dříve, stejně jako v době analýzy MF disponovala pouze jediným zaměstnancem a počet zaměstnanců se ani po dokončení rekonstrukce nezvýšil, lze souhlasit se závěrem analýzy MF ČR, že je vysoce pravděpodobné, že se spol. PNT o skutečnou výrobu ve zrekonstruovaných prostorách ani nepokusila a využití případné technologie mohlo být zakalkulováno pouze k navýšení ceny akce.

Proti tvrzení obhájce obžalovaného J. o tom, že jmenovaný obžalovaný do tr. činnosti vstoupil až po podpisu smlouvy s firmou Herstav, stojí mimo jiné výpověď obžalovaného V., z níž vyplývá, že to byl právě Petr J., který mu oznámil, že se již staví, ačkoliv Herstav vůbec k vlastní realizaci spolupráce nebyl vyzván. Nadto zajištěné e-maily i výpověď jednatele spol. Bertura svědčí o tom, že to byl právě obžal. J. společně s obžal. K., který vše potřebné musel nutně připravit předem, to je ještě před podpisem smluv se spol. Herstav, neboť pokud by nebyly dokumenty, které budou poskytnuty poskytovateli dotace- mezi nimi finanční jistění stavby - včas zajištěny, nebylo by možno o dataci požádat, stejně jako by nemělo cenu oslovovat obžalovaného V., aby se na tr. činnosti podílel. Pokud jde o subdodavatele, jak již bylo opakovaně řečeno, jediným subdodavatelem, s nímž Herstav podepsal smlouvu, je spol. SUPPRESS, jejímž byl obžal. J. jednatelem, která dle provedených důkazů žádného subdodavatele neměla. Finanční prostředky poukázané z účtu spol. Herstav posílala na účty dalších společností Arching a Losser, které prokazatelně nebyly subdodavateli stavby, co se týče částky 2,764 mil. Kč poukázaných na účet spol. Staspo Bratislava spol. s.r.o., nebyla s touto firmou zajištěna v materiálech vydaných společností PNT žádná smlouva ani žádné účetní doklady, natož faktury, které by dokladovaly jakékoliv plnění.

Souhlasit nebylo možno ani se závěrečnou řečí obhájce obžal. V., který se v jejím poněkud obsáhlém úvodu dotazoval na samotný smysl závěrečné řeči, který údajně není nikde upraven, aby si nakonec sám logicky odpověděl. Co se týká zbývající části závěrečné řeči tohoto obhájce, v níž dovozoval naprostou nevinu obžalovaného V. a žádal o zproštění obžaloby, přičemž v této souvislosti poukázal na prokázaný fakt, že se obžalovaný V. v žádném případě na rekonstrukci nepodílel, ovšem smlouvu s PNT nezrušil, neboť mu K. tvrdil, že to již nejde, že je všude napsán jako dodavatel, tak je s podivem, proč ale vzápětí obhájce argumentuje tím, že obžal. V. je zkušený podnikatel, ve stavebnictví podnikající již 20 let. Je-li tomu skutečně tak, pak obžalovaný nemohl K. uvěřit, že smlouvu mezi PNT a

Herstav zrušit nelze, neboť je obecně známou skutečností, že od jakoukoli smlouvy lze později z nejrůznějších důvodů odstoupit. Pokud by Herstav z jakýchkoli důvodů od smlouvy odstoupil, zejména proto, že byl při zakázce podveden tím, že ve skutečnosti staví jiná firma, tak by to pro PNT neznamenal nic jiného, než nutnost vypsát nové výběrové řízení, z něhož by vzešel nový vítěz, což právě obžalovaní realizovat nemohli, ani nikdy neměli v úmyslu. Pokud jde o údajné zneužití společnosti Herstav, tak soud souhlasí s tím, že obžalovaný byl použit jako tzv. bílý kůň, který s pachateli kooperuje za odměnu, právě proto ale o absenci jeho subjektivní stránky nelze hovořit vůbec. To, že obžalovaný vědomě spolupracoval na realizaci trestné činnosti a ještě před podpisem smlouvy mezi PNT a Herstav věděl o připravovaném podvodu, vyplývá i z toho, že bez výběru „vhodného“ dodavatele, který s takovým výběrem musel souhlasit, by obžalovaný J. s obžal. K. a L. vůbec nemohli k přípravě podkladů pro žádost o dotaci přikročit. O subjektivní stránce nepochybně svědčí nejen to, co obžal. V. uvedl o dodatečném vytváření stavebního deníku, který měla vést spol. Suppress a na jehož dodatečném vytváření spolupracoval na žádost obžal. J. a který byl obžal. L. předložen při kontrole dne 11. 7. 2013, ale i to, co uvedl k žádosti obžal. L. o duplikáty materiálů, které by obvykle měly být v účetnictví firmy PNT. Zcela jednoznačné o vědomosti obžal. V. o tom, že se spolupodílí na trestné činnosti a že jeho spol. Herstav se nezúčastnila žádného výběrového řízení svědčí e- maily vpředu popsáné. Nelze proto souhlasit s tvrzením jeho obhájce o tom, že obžal. V. se pouze přihlásil do výběrového řízení, jinak se ničeho nedopustil. O subjektivní stránce tohoto obžalovaného (i ostatních obžalovaných) svědčí i navyšování ceny faktur o 1%. Pokud by totiž nešlo o tr. činnost, musel by se sám podívat, za co vlastně bere peníze, přičemž tvrzení o nemožnosti odstoupit od smlouvy ani v této souvislosti neobstojí. Co se týče subjektivní stránky, právě z faktur, které obžalovaný přijímal a dále je přefakturovával s navýšením o 1%, bylo i tomuto obžalovanému jasné, na jakém rozsahu škody se všichni zainteresovaní spolupodílí. Všichni, včetně obžal. V., to navíc nepochybně věděli i z částky uvedené ve výši cca 28 mil. Kč ve smlouvě mezi spol. Herstav a PNT, obžalovaný J. o této výši věděl z obsahu smlouvy mezi spol. Herstav a SUPPRESS, obžal. L. a K. tuto skutečnost nepochybně věděli ze žádosti o dotaci, kterou obžalovaný podepsal.

Jak již naznačeno, o subjektivní stránce jednání obžalované V. svědčí ta pasáž jeho výpovědi z hlavního líčení, v níž v souvislosti se stavebními deníky potvrzoval, že stavební deník byl zajímavý, neboť byl psán počítačem, což mu ukazoval obžalovaný J., když technik obžalovaného V. Petru J. deník podepisoval. Jestliže dále uvádí, že technik práce nekontroloval a přesto potvrdil, že práce byly provedeny v jeden den, a podepsal to pouze na žádost obžalovaného J., tak o absenci subjektivní stránky ze strany obžalovaného nelze vůbec hovořit.

Ze všech shora rozvedených důvodů soud dospěl k závěrům uvedeným ve výroku tohoto rozsudku, tedy dospěl k závěru o tom, že skutkový děj se stal tak, jak je popsán v petitu obžaloby. Na základě zpráv poskytovatele dotace soud v souladu s upozorněním, které obžalovaným poskytl již při nařízení hlavního líčení, kvalifikoval jejich jednání na rozdíl od podané obžaloby v souladu se závěrečným návrhem státního zástupce, tj., nikoliv pouze jako pokus tr. činu poškození finančních zájmů EU dle § 260 odst. 1, 5, ale jako dokonáný trestný čin. Pokud jde o zbývající část právní kvalifikace použité obžalobou, ve shodě s obžalobou tr. činnost obžalovaných kvalifikoval též jako jako zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku. Pokud jde o použití kvalifikovaných skutkových podstat obou zmíněných trestných činů, tak z důvodů již popsáných všichni obžalovaní o výši zamýšlené škody museli vědět. O poměru podílu financí ze státního rozpočtu ČR a z kapitoly EU jednoznačně věděli obžal. K. a L. z materiálů MPO ČR, s nimiž byli seznámeni (mj.

Rozhodnutí o poskytnutí dotace), pokud jde o zbývající dva obžalované, tak případná neznalost přesného způsobu financování projektu (poměr peněz z rozpočtu ČR verzus podíl finančních prostředků EU) je vyvinut nemůže, neboť tr. činnost těchto obžalovaných byla kvalifikována jako účastenství na tr. činu hlavního pachatele tedy právní kvalifikace jejich tr. činnosti(stejně jako obžal. K.) se odvíjí od právního posouzení tr. činnosti hlavního pachatele, tj. obžal. L. To proto, že tr. činnost účastníka na tr. činnosti hlavního pachatele se takto posoudí, pokud je zjištěno, že účastník podílející se na jeho tr. činnosti je alespoň v hrubých rysech seznámen s tím, jaké tr. činnosti napomáhá. Tato podmínka v daném případě u všech tří obžalovaných, jejichž tr. činnost byla kvalifikována jako pomoc k tr. činnosti obžal. L., splněna byla. Co se týče obžal. V. již ze samotného faktu, že firma Herstav měla provádět stavbu jako vítěz vypsání výběrového řízení, musel i obžal. V. vědět, jakým způsobem tato stavba bude financována, neboť pokud by byla financována ze soukromých prostředků, pak žádného výběrového řízení nebylo třeba. To si musel uvědomovat už proto, že údajně 20 let podniká v daném oboru. Tato okolnost prokazující subjektivní stránku jednání pachatele se samozřejmě vztahuje i na všechny tři další obžalované, kteří o nutnosti výběrového řízení jako podmínky přidělení dotace věděli.

Pokud jde o subjektivní stránku jednání všech obžalovaných, tak v této souvislosti možno připomenout, že vědomost o tom, že realizují tr. činnost, byla všem zřejmá z toku finančních prostředků. Toto muselo být zřejmé kromě obžal. K. a L. jak obžal. V., tak především obžal. J., který, pokud by se domníval, že nejde o trestnou činnost, neměl důvod finanční prostředky poukázat obžal. V. na účet společnosti SUPPRESS posílat na účty tří dalších společností, nýbrž by tyto prostředky nutně musel použít k vyplacení svých subdodavatelů. Z toho vyplývá, že obžalovaný J. dobře věděl, že žádní subdodavatelé spol. SUPPRESS ve skutečnosti neexistují, o tom, že neexistují žádní subdodavatelé spol. Herstav a SUPPRESS věděl i obžal. K. i L., neboť v opačném případě by si museli položit otázku, jak je možné, že peníze, které měly uhradit 28 mil. Kč za rekonstrukci areálu, se vrátily zpět na účet PNT.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud zhodnotil všechny okolnosti rozhodné pro uložení trestu uvedené v § 37, 39, ale i § 43 tr. zákoníku při samozřejmém hodnocení polehčujících a přitěžujících okolností. Dospěl při tom k závěru, že všem obžalovaným polehčuje okolnost dle § 41 písm.o) tr. zákoníku spočívající v dosavadní trestní bezúhonnosti všech čtyř obžalovaných. Žádnou jinou polehčující okolnost u žádného z obžalovaných neshledal, u obžal. K. přihlédl v jeho prospěch k tomu, že obžal. K. byť se vlastní výpovědí snažil vyvinut, přispěl do jisté míry k objasnění tr. činnosti obžal. J. i dalších obžalovaných. Z přitěžujících okolností u všech obžalovaných soud shledal okolnost dle § 42 písm.a) tr. zákoníku, neboť z důvodů vpředu popisovaných je zřejmé, že tr. činnost byla dopředu naplánovaná, vyžadovala koordinaci, tedy všichni obžalovaní se jí dopustili po předchozím uvážení. U obžalovaných V., J. a L. soud shledal i přitěžující okolnost dle § 42 písm. f) tr. zákoníku, tedy skutečnost, že do tr. činnosti byli zapojeni především jako podnikatelé, tj. statutární orgány obchodních společností, jinak by tr. činnost nemohla být realizována. Tato skutečnost, jak bude níže uvedeno, byla hodnocena především v souvislosti s otázkami souvisejícími s ukládáním trestů jednotlivým obžalovaným.

V neprospěch všech obžalovaných, byť soud nekvalifikoval jejich jednání jako jednání členů organizované skupiny, přihlédl k tomu, že předchozí uvážení, tj. naplánování a způsob realizace tr. činnosti prakticky splňuje podmínky jednání pachatele v organizované skupině. Pro absenci výpovědi obžal. K., který jednoznačně s obžal. L. byli organizátory tr. činnosti, nebylo možno mezi těmito dvěma obžalovanými rozlišit, kdo z nich byl vůdčí postavou, což

ovšem pro otázku uložení trestu nebylo rozhodující. V neprospěch obžal. K., pokud by skutečně došlo k výběrovému řízení, by bylo nutno hodnotit i fakt, že tento obžalovaný byl dokonce uveden jako člen hodnotící komise výběrového řízení, jelikož však ve skutečnosti žádné výběrové řízení neproběhlo, soud k této okolnosti nepřihlížel.

Soud ukládal obžalovaným tresty v rámci tr. sazby dle odst. 5 ust. § 260 tr. zákoníku, jež umožňuje uložit trest odnětí svobody v trvání od 5 do 10 let. Tresty v případě všech obžalovaných ukládal jako tresty úhrnné podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku.

Soud zvažoval i možnost v případě některého z obžalovaných použít ust. § 58 tr. zákoníku o mimořádném snížení trestu odnětí svobody. V souladu se závěrečnou řečí státního zástupce soud neshledal pro tento mimořádný postup žádný důvod, neboť okolnosti ust. § 58 odst. 2, 4, 5 a 6 v daném případě v úvahu vůbec nepřicházejí, pokud jde o okolnosti uvedené v ust. § 58 odst. 1 tr. zákoníku, tyto ani u jednoho z obžalovaných neshledal. Co se týče okolností tohoto případu, tak tento případ dotačního podvodu nevybočuje ničím z okolností shodných tr. činů ani způsobem provedení, ani výší způsobené škody, jde o naprosto „standardní provedení“ daného typu tr. činnosti. Mimořádné okolnosti směřující ke snížení trestu, které by spočívaly v poměrech obžalovaných, v daném případě rovněž neshledal, a to ani v případě obžal. K., který doposud vůbec nedoložil svůj zdravotní stav, ačkoliv údajně špatný zdravotní stav mu v roce 2016 bránil v přítomnosti u hlavního líčení (viz ve spise u korespondence mezi předsedkyní senátu a obhájcem tohoto obžalovaného přiložené lékařské zprávy, které vzbuzují značné pochybnosti, neboť jsou vydávány obecným lékařem, který v nich pokaždé konstatuje jinou příčinu špatného zdravotního stavu, který údajně znemožňuje přítomnost obžalovaného u hlavního líčení).

Po zvážení všech okolností soud uložil obžal. V. úhrnný trest na samé spodní hranici tr. sazby dle § 260 tr. zákoníku, tj. trest v trvání pěti let. Obžal. J. uložil úhrnný trest v trvání pěti a půl let, s přihlédnutím k tomu, že tento obžalovaný v realizaci tr. činnosti byl mnohem aktivnější než obžal. V., nadto uložil tomuto obžalovanému i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti. Obžalovanému K., který se dle názoru soudu na tr. činnosti podílel stejnou měrou jako obžal. L., kterému patřil objekt PNT a bez něhož by proto o dotaci nebylo možno požádat, uložil shodně jako obžal. L. trest odnětí svobody v trvání šesti let, obžalovanému L. nadto při konstatování přitěžující okolnosti dle § 42 písm.f) - stejně jako v případě obžal. J. - uložil trest zákazu činnosti na dobu tří let spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti. Pro výkon trestu zařadil soud všechny obžalované do věznice s dozorem, neboť se s ohledem na dosavadní bezúhonnost všech obžalovaných a typ spáchané tr. činnosti, i časový odstup od dokonání tr. činnosti, domnívá, že v mírnějším typu věznice bude působení na vedení budoucího řádného způsobu života obžalovaných lépe zaručeno.

Jelikož tr. činností obžalovaných vznikla škoda ve výši 17 100 000 Kč a jelikož vznik této škody je v příčinné souvislosti s jednáním všech obžalovaných, a tedy především obžal. L., a jelikož stát cestou MPO ČR se připojil včas a řádně s nárokem na náhradu škody ve výši 17 100 000 Kč k trestnímu řízení, přičemž náhradu této škody požaduje pouze po obžal. L., jako jednateli spol. PNT, rozhodl soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu o povinnost jmenovaného obžalovaného způsobenou škodu uhradit. Právě s ohledem na tuto obžal. L. uloženou povinnost nahradit způsobenou škodu, soud nerozhodl o propadnutí peněžních prostředků zajištěných na dvou účtech spol. PNT a na účtu spol. ETB (k němuž dispoziční právo má rovněž obžal. L.), za vhodné soud ohledně peněžních prostředků zajištěných na účtu ETB nepovažoval ani postup dle § 101/2 tr. zákoníku, neboť propadnutí finančních prostředků dle

§ 70 tr. zák. na účtech PNT a zabrání finančních prostředků na účtu spol. ETB, byť v obou případech ve prospěch státu, by případně znemožnilo realizaci povinnosti obžal. L. nahradit českému státu prostřednictvím MPO způsobenou škodu v požadované částce. Nadto majetková struktura u spol. ETB přes snahu nalézacího soudu nebyla dosud objasněna, tuto možnost bude mít případně pověřený vymáhající úředník, pokud obžalovaný povinnost nahradit způsobenou škodu nesplní a bude proto nutno přikročit k exekuci jeho majetku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení kopie jeho písemného vyhotovení. O odvolání, jež má odkladný účinek a podává se prostřednictvím zdejšího soudu, by rozhodoval Vrchní soud v Praze.

Odvolání musí být v osmidenní lhůtě odůvodněno také tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek napadnout odvoláním i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

V Praze dne 23. února 2017

JUDr. Veronika Čeplová
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Martina Jančárková